

סוכה סלון

כ"ט בטבת, חשמ"ז 30.1.1987

עוד יורם שבטל,
קיצוני ימני,
למה הוא מגן על
דמיוניוק?

א.ב. יהושע מדבר
בציג עמר
"ואוד" סוכות
המשטרה, המלכודת
לחזרה יערי

"בזכות הפלאפון" זכיתי בשני מפרזים גדולים!"

... האמת היא שהחלכסתי הרבה לפני
שקינתי "פלאפון", למרות שדידים
ואנשי עסקים המליצו עם כל הלב.
שאלתי את עצמי אם בעסק כמו שלי
- התקנת מערכות מיוג אירי,
"פלאפון" יכול לעזור.
לבסוף קניתי "פלאפון".
השתכנעתי שהוא יוכל לחסוך לי
זמן, לשפר השליטה על התקנות,
לחזק את הקשר עם הלקוחות
ואולי גם לחסוך כסף.
אבל ההפתעה הגדולה באה
דווקא אחרי הקניה. פתאום
התברר לי שה"פלאפון"
מביא לי לקוחות.
ניגשתי למכרז בחברה
גדולה, שם דרשנו לדעת
תוך כמה זמן אנו
מתקנים מנגנים
ומהו זמן התגובה
לשירות.

מוטורולה חזיראן
תקשורת סלולרית בע"מ
קרימינצקי 16 תל-אביב
טל. 03-388307
חיפה, טל. 04-725092
ירושלים, טל. 02-716346

צינתי שאנו עושים זאת בו ביום נ"י
הדעה מידית באמצעות ה"פלאפון".
מתברר שה"פלאפון" עשה זאת -
זכיתי במכרז!
כעבור שבוע כאשר ניגשתי למכרז
גדול נוסף, שוב נוכחתי לדעת
שהלקוחות מבינים את היתרון
שב"פלאפון" - וכך זכיתי במכרז השני!
היום אני מודה כי לו ידעתי זאת מראש
הייתי קונה "פלאפון" כבר מזמן.

קלי' צחף

פלאפון

טלפון מהפכני נייך בחיוג ישיר

פלאפון

(למכירה) ואלקטרוניקה

בוא להריוויה מכונית מהסרטים

בספריות אימפריה עם יונג טרטים, יונג חדשים והרבה יותר פרטים.

מבצע חיש מנוי של האימפריה

כל מנוי זוכה בפרס
מכונית דייהמסו קורה

5 אופני מידוק B.M.X
30 שעוני יד
200 קלמנט (100 וידאו + 100 רדיו)
30 מוסטרים "פרדי"
100 מחשבי כיס יוני סוניק
50 מנויים - 60 סרטים חנים
200 מנויים - 30 סרטים חנים
1,000 מנויים - 20 סרטים חנים
1,700 מנויים - 10 סרטים חנים
2,604 מנויים - 5 סרטים חנים

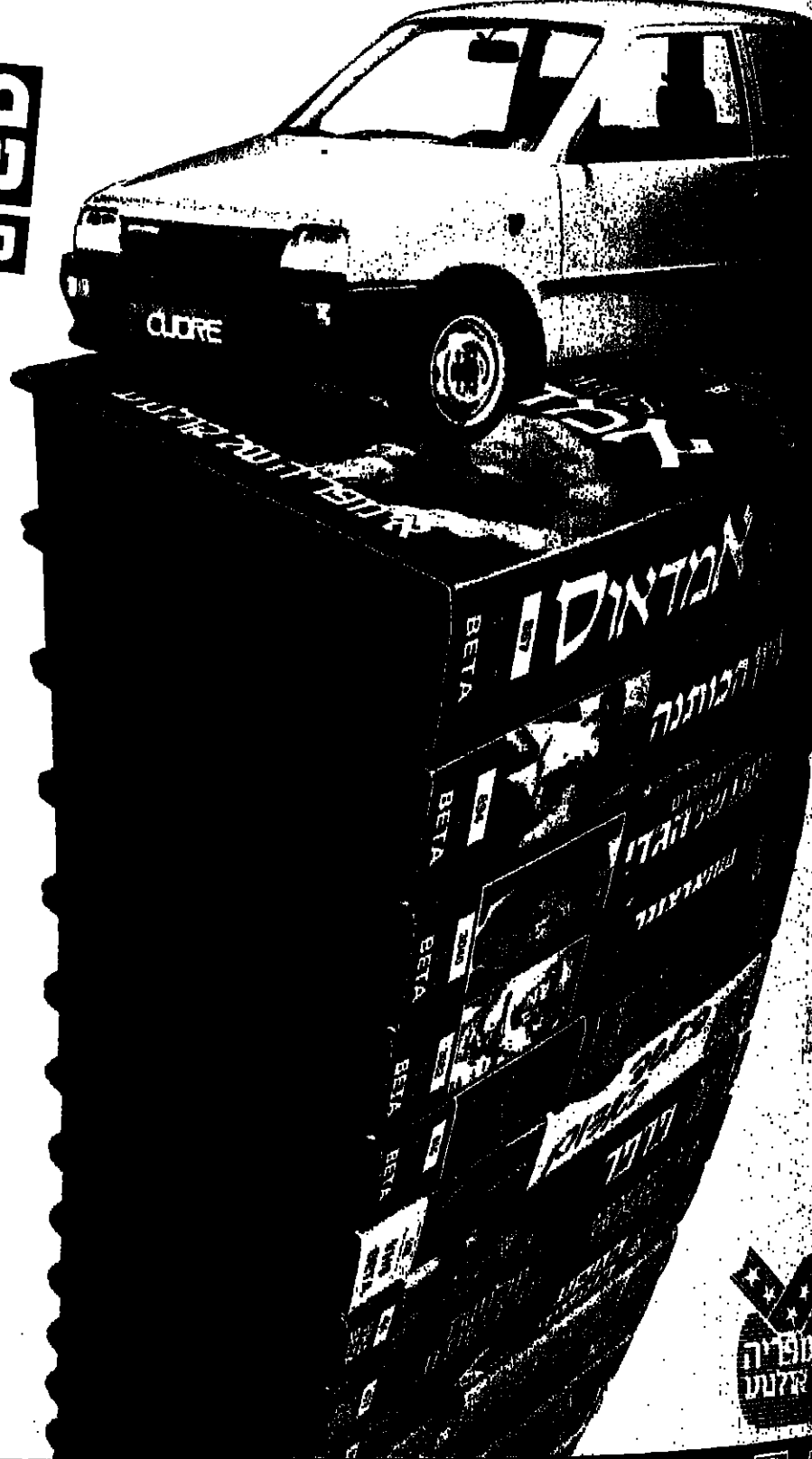
כדי למצוא הסכום ל-3 שבועות בלבד.
באימפריה של סרטים חנים, דרמה, פנטזיה, טרנס וסרטי ילדים.
רק "אימפריה של קולנוע" רשת ספריות חנים על המדף והאמפריה
בזמן בארץ יבנה להצגים מבחר והודי בזה (בזמן וחשונה בעצמך).
בקרוב מאוד סרטים חדשים: ■ הכבוד של פריצי
■ 9 שבועות של נשיונל ג'ורנל חנים ■ 3 דוקס והיוק... ועוד.
בפוך לחקון המבצע בספריות האימפריה.

אימפריה של קולנוע

220,000 קלטות ■ 90 ספריות ■ אלפי סרטים ■ 300 סרטים חדשים בשנה

לפרטים: רח' המלך דוד 16, טל. 02-224633 ■ רמון-ק: רח' תע"ש 3, טל. 03-7516055 ■ באר-שבע: רח' החלוץ 114, טל. 057-77947 ■ חיפה: רח' השקדים 8, ק. ביאליק, טל. 04-701438

כל כך...

לילך

שמתחזקת תחיה שלמה
בשמשאלי אותנו על המרחב...
אויטלקי יפהפה ורך.
ספה תלת מושבית
דו מושבית 1000 ש"ח בלבד
LILACH

זה בליכד לילך.
עיצוב מקורי יפהפה
ייעוד איכותי משובח.
תחני למצוא את עצמך
במבחר העשיר והיפה בעיר
של מערכות ישיבה סלונות
מזנונים וחדי שינה

נשמח לראותך אצלנו
לילך - רח' ז' בוטינסקי 28, רמת גן. פתוח גם במוצ"ש.

רח' ז' בוטינסקי

הגישה החדשה של דיסקונט לעסקים מחלקת עסקים

אם תבקר בטייפ בנק דיסקונט באזורים עסקיים, תראה חידוש: מחלקת עסקים.

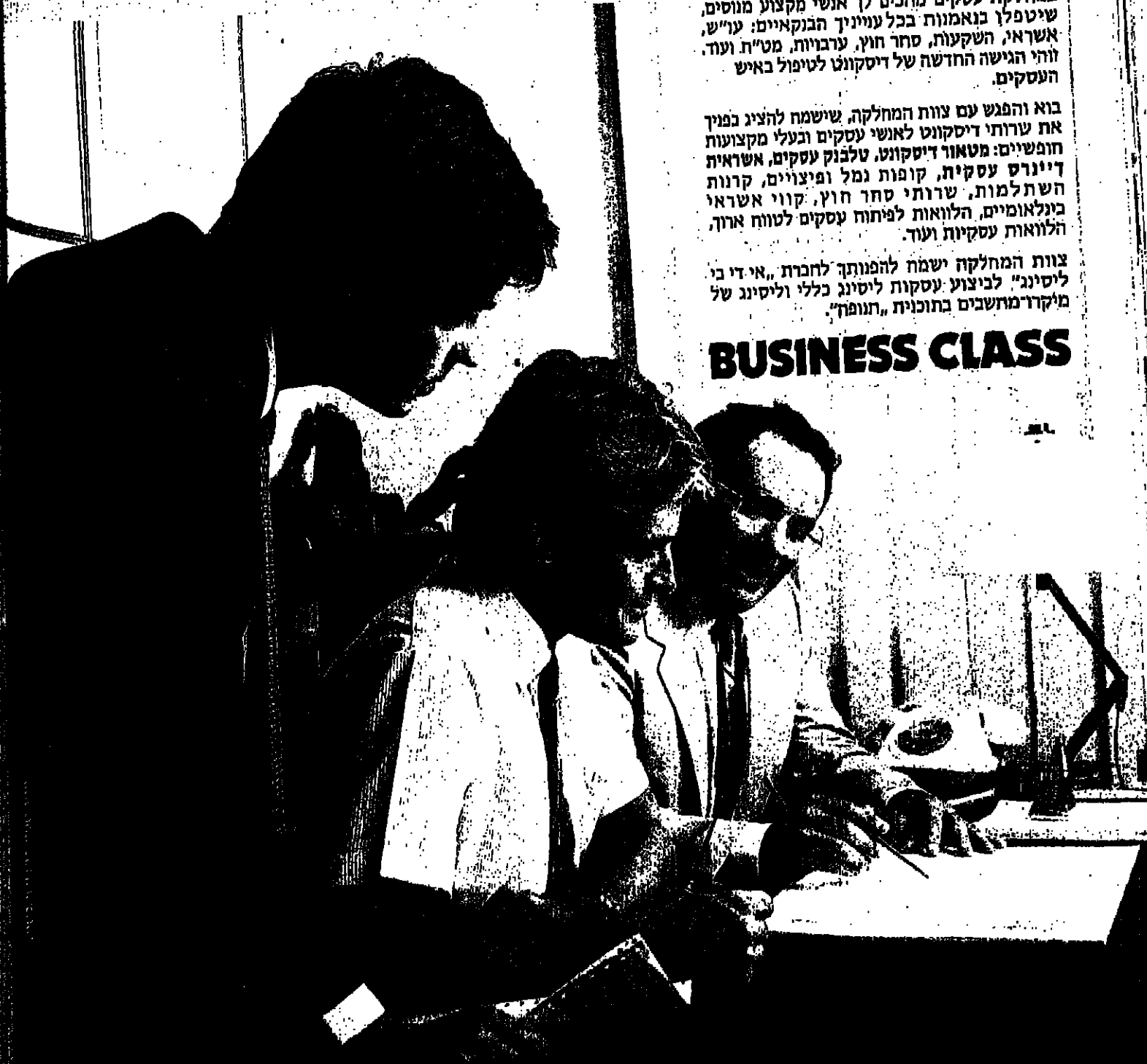
זו גישה חדשה, שנוצרה במיוחד עבור אנשי עסקים ובעלי מקצועות חופשיים, שזמנם יקר וחשוב להם לסיוע את ענייניהם בבנק במהירות, ביעילות ובאווירה עסקית. במחלקת העסקים חותכים דברים מהר ובמקום אחד.

במחלקת עסקים מחכים לך אנשי מקצוע מנוסים, שיטפלו בנאמנות בכל ענייניך הבנקאיים: ע"ש, אשראי, השקעות, סחר חוץ, ערבויות, מט"ח ועוד. זוהי הגישה החדשה של דיסקונט לטיפול באנשי העסקים.

בוא והפגש עם צוות המחלקה, שישמח להציג בפניך את ערוותי דיסקונט לאנשי עסקים ובעלי מקצועות חופשיים: מטאור דיסקונט, טלפון עסקים, אשראי, דיוורס עסקית, קופות נמל ופיצויים, קרנות חשת למות, שירותי סחר חוץ, קווי אשראי בינלאומיים, הלוואות לפיתוח עסקים לטווח ארוך, הלוואות עסקיות ועוד.

צוות המחלקה ישמח להפגושך לחברת, אי דבי ליסינג" לביצוע עסקות ליסינג כללי וליסינג של מיקרומשבים בחוכית, תנופה.

BUSINESS CLASS

דיסקונט עסקים

סוכפסכוע

כ"ט בטבת, תשמ"ז 30.1.1987

ס 100 כל הכותות שמורות ל-מערב

עורך: צבי לביא
עריכה: דניאלה בוקשטין
עורך גרפי: יורם נאמן
מעצבת: יעל תורן
גרמיקה: נטע גרינשמן
מודעות: אורי דגן

קולות יקרי

יחיד ירושלים, סיפור השער של השבוע, זה לא רק כדורגל. זו תנועה. "סופרבול ישראל" למי, כמו שאמר השבוע גבי גזית ושלום קיטל בתכנית הבוקר "עושים עניין", כשהיפסו חשמה לשיגעון האמריקני. זה חורג מהמגרש. השיגעון שאף פעם לא היה ירושלים, בודאי לא ירושלים של מעלה. ומזמן כבר לא רק ירושלים. אפילו הירושלמים שרוטנים על הגלות על בלומפילד, לא מבינים שאחרי הקטע החדש של נתיבי איילון, בלומפילד זה לא חקלאי. זה מרכז של ירושלים. מגיעים לשם במחוז זמן מאשר ממרכז לונדון לונדון. כמה מלים טובות על הקהל שלה, ולעומת המשמיעים והשם הרע שיצא לאוהדים בגלל נטען כוסות אחד של אינטרדיין בלומפילד ואינו התמריעות במתחיתקונה. מי שמפחד מהם, מהר גם מהצל של עצמו. מי שמתייחס אליהם כמו למפחדיונים עם כרטיס ביקור שכחב עלו אליהם, הוא סתם מתחסד או שבחיו לא ראה מגרש כדורגל מחוץ ל"מבט ספורט", ולא נחק באוהדים של "מבט ספורט" מרטישים רכבת תחתית.

מגרש כדורגל זה לא מועדון משודרים. לימינוש הבאים אליו, לא מובטח שגם יחזרו נאלה היתה. בטח לא בירושלים. הוא בסך הכל ספה ענקית של מסיבאיטר, רק עם ריפוד של גזון. לראות משחק וגוללים זה רק תירוץ. באים לשחרר תיסכולים ולפרוק לחצים, אחרי התשפחה, הבוס, ומה שקורה בכלל במדינה בכל השבוע. הרימוי מהיר ויעיל, בחצי הזמן נובע תחיר של שיתותיטול אצל רומא'מומחה. מי שניסה פעם רק להידחק בכניסות של יסק'אקטמן, ובטעות שכח את כפפות האיגורף בבית, נרמס במקרה הגורע, ובמקרה חטוב זה יצא עם צלעות מעוכות. הזמנה לתוקסנות. חראו אותם עכשיו בבלומפילד. לירושלמים, ענין יחסי כמובן, ואולי רק שם זמני. עד לאיום על בכוחם בטבלה.

1) מס לבש שלו ויעקב אחימאיר מהטלוויזיה הפסו בשבוע שעבר, כמעט בו זמנית, את יוסף שידלובסקי נופש בקיסריה משלגי צרפת, וזה קרה באחת התודמנויות הנדירות שכן התעשיין והממציא היהודי-צרפתי התרצה להתראיין להקישורות. תמונתו של שידלובסקי מוחזקת דמעה בסוף הכתבה ששודרה בליל שבת שעבר, היתה מרגשת, וגם מקורה. ממי שכתבה הטלוויזיה היתה יותר נוסטלגיה הקשורה בשורשים של האת, אחרון שידלובסקי, אחד המייסדים וחבר קבוצת כינרת עד יומה האחרון. ואילו הדמעות התייחסו לנו היתה קרוב של יוסף, עולם המור של אחרון. יוסף שידלובסקי החל לעשות שם חשבון שן יצאול בכמה משפטים חטומים. לא רבים ידעו למה ומדוע בדיוק. שידלובסקי כבר נשכח של רבים. הוא כמעט אנדרטה לעבר. אבל את החשבון שלו איתנו טרם סגר. כתבתו של עטום לבב מתחילה למעשה במקום שנומרה כתבת הטלוויזיה. ויש בה מרכיבים נוספים. לא רק שידלובסקי מאשים ורואה שחורות למדינה. אישים אחרים שהיו קשורים במפעל שהקים בנתישמש. לא נשארים חייבים. קשה להחליט מי צודק. אבל זוהי עוד חוכתה שביוס ויעונה לא תמיד תולכים יחד, אפילו שהציונות זה הביוס הטוב ביותר שעשה העם היהודי.

תגלה השלי: אלי אוחנה, כתבה
מס 34-36. גילום: ישראל מלובני.

צוחק מי שצוחק ראשון

<p>הוא באמת הצה להיות אתנו כאשר מבצר האוייב יפול</p>	<p>יופי, אני קונה אותו. עכשיו רק נשאר לך להעביר את הצויר למערה שלי.</p>	<p>הייתה הולחמת האחרונה שטרם ניסונו אותה... וזה חכמה, אולי זה יעבוד...</p>
<p>את מזכירה לי משהו, אני לא בדיוק יודע מה...</p>	<p>אני מתחיל לחשוש שהאמצעים מיתחו כמה כל-ינשק מתוחכמים במיוחד</p>	<p>לעמים אין לא מבינה מדוע בכלל התחזקתי את, מה בצעם יש לנו במשותף?</p>

מגן כחול-לבן

עוזר יורם שפטל וג'ון דמיאניוק (מימין): שכר הטרחה נשאר סוד.

המיליארד המפורסם כבר אילן. שפטל, חריף לשון, ארגוני, מדע היטב לכוחה של התקשורת. ביום שניים אח לימודיו בפקולטה למשפטים בירושלים, קרא בעיתון על האשה שוכתה לכינוי "אקרונית הסוטר". האשמה, שהיתה מתגוררת במשק האורזי, הטינה אקרה עם שתיים קול, ומתוך חיקה היתה יורה באנשים. אותו יום שמעתי אותה וועקת ברדיו שהעוררין שלה הוא גוי, סוכן של המשטרה, ואז נדלק אצלי משהו. כיוון שאני דובר רוסית וידידי, חשבתי שאולי אצליח ליצור איתה קשר. פניתי למשטרה, והם היפנו אותי לאחותה. השארתי פתק על הדלת, ובתכתי שכתתי לא יהיה בעיה. יומיים ישבתי וחיכיתי בבית, ולא קרה שום דבר. אחרי שבוע התקשרו אלי מהתאחדות עולי רוסיה, אליהם הביאה האחות את הפתק, ושאלו אותי אם אני מוכן לייצגה. תוך עשר דקות סגרתי איתם. אחרי המשפט, שוכה לכותרות גדולות בעיתונים, כבר לא הייתי אלמוני. הדרתי שיש סיפור טוב להתחיל איתו. חוש ריח יש לו.

בגיל עשרים ושתיים, בעודו סטודנט למשפטים, החליט להקים ועד פעולה למען מאיר לנסקי כדי לתמוך בבקשתו לקבל אזרחות ישראלית. שפטל הכיר את שארית לנסקי - ששמו נקשר עם צמרת המאפיה בארצה - הוא יהודי טוב, סתם סבא חביב. שש-עשרה שנה מאוחר יותר הוא מסביר לי שהכל נעשה כדי לנקום באמריקה ששלחה את ארץ יארינג לתווך בין ישראל לערבים אחרי מלחמת ששת הימים. הוא רצה לנקום גם במה שהוא מכנה אנג הבוער תיעוב - "האליגוריה הארומה". מפא"י, השנאה שלו למפא"י רומה לפרמפולינה שמקפידה אותו לגבות מרדמים, עבודה, מפא"י עדיין חיה וקיימת. הניגונים העכשוויים - "העבודה" או "המערך" - לא כלולים בראיון שלו. הכל, כך נשמע לו, מתחיל ונגמר שם, במפא"י.

השקפת היסוד האומית שלי היא שארץ ישראל משתרעת על שתי ברות וירוקה, ובמובן זה העיר גרש שכירין היא ישראל כרוק כמו כיכר דינגונו. אני לא אומר שצריך לזנום מלחמה כדי לכבוש אותה, אבל יש לנצל הזדמנויות כמו אלה שהיו ב-67. מפא"י, האליגוריה הארומה, החל משנות ה-30 מתפשת כפטרונים כדי למסור להם חלקי מולדת. מפא"י שרתה את האימפריאליזם התורכי. בשנת 1944, באמצע שואת אירופה, היא שיחפה פעולה באופן מכיש עם האימפריאליזם הבריטי. לאחר שהמדינה קמה, הניע תורו של האימפריאליזם האמריקאי, שגם אותו היא משרתת. אם היא היתה אמריקאית להסכם השלום עם מצרים, אין לי ספק שהחורט סניו היתה רק תולדה של לחץ אמריקאי עליה. לעומת זאת, בגין הבין שלא ניתן יהיה לחתום על הסכם שלום אלא אם יוחזר מדבר סיני.

את מרק אוקרוב, פרקליט האמריקאי של ג'ון דמיאניוק, פגש עוזר שפטל לנגמר במקרה. בנוסף על ערב יום כיפור בקלא רמלה שניהם ציפו ללקוח שונים. התפתחה שיחה על דא ועל דא, ובסופה שאל (ומשך מעמוד הבא)

עוזר יורם שפטל, פרקליטו הישראלי של ג'ון דמיאניוק, דיוקן עצמי של לאומי קיצוני. לא מוצא סתירה מוסרית בין השקפת-עולמו לתפקיד. יש גם אידאולוגיה, עם שואה עיוורת למפא"י שמקפידה אותו לגבות מדהימים.

מאחורי קפרא צילומים: ראובן קסמרו

על גוי מאוקראינה. מלכתחילה היה ברור לי, שאם אקבל על עצמי את ההגנה על דמיאניוק, אעשה זאת תמורת שכר מלא. השכר שמסלם בית-המשפט לפרקליט ממונה, אינו מספיק אפילו לרילק מתלאבובי לירושלים. לא מוכן.

גובה השכר ששפטל מקבל נשאר בגדר סוד. רק רמזו אם נטלים את השכר, מפתחים ממנו את מודי מכונת המדפסת החדשה שלו - נשאר עורך.

יורם שפטל, "שפי" בפי ידידיו, רחוק תלמידי בן שלושים ושמונה, חי בבירה שכורה, שכמעט ובורעת תחת מסה של בובות, כרים, מסיכות, פסלים מיניאטוריים, ספינות, חיצים, חמונות, המוכרות שהיא ממסעותיו במצרים, אפריקה, הפיליפינים, האילנד, סאודואן, רומניה, שבדיה, ועוד נקודות על הגלובוס שטיפספסתי. לבושו הביתי כולל: מבגסי אימוג'ין חולצת טריק עם הדפס של לב וכתובת יפנית, נעלי התעמלות, ושתי שרשראות תרופים המעניקות חילה חופית. הוכרזה לטוב משנות ה-60. מכונות, אנג, שוברות את לבבו.

את דמיאניוק פגש עוזר שפטל לנגמר במקרה. בנוסף על ערב יום כיפור בקלא רמלה שניהם ציפו ללקוח שונים. התפתחה שיחה על דא ועל דא, ובסופה שאל (ומשך מעמוד הבא)

עוזר יורם שפטל, מניגור הישראלי של ג'ון דמיאניוק, הנאשם במשפטיו של "איוואן האיום" ממונה המוח סרכליגיקה, לא היה מוכן להגן גם על מרדכי ואנונו. עוזר שפטל, בשפת ריבור כפיתית, מצייר את עצמו כרשומת לאומי קיצוני, שגם קייסוריסט מללל לא היה עומד על כל רקיותיה. אמנם, תפקיד המניע של ואנונו מעולם לא הוצע לו. אבל בשיתה עמו, אצל שאלת היפותטית, מתברר שעל-פי אמות המידה המסורתיות שלו, ואנונו הצה את הקורס. והיא-היא.

כשר הוכא ג'ון דמיאניוק ארצה, אף פרקליט ישראלי לא הסכים לנגר עליו. גם בית המשפט, שנה לעשיתיו רבים, נתקל בסרוב תקיף. רק לאחר שן עלה שפטל של אספר, משפטנים, ביניהם השופט מרשט חיים כהן, שהתגבר להגן על דמיאניוק, מתוך תבונה בלתי-המסית של כל נאשם להגנה.

שפטל, עוזר שפטל, לא הוזכר. אף יוש שפטלוצה ביריות כותר שבתו. אחיו, מוכן להגן מתגורר על ידיו ממחוז-הקוה על אית כמו וכמה

„גם אם הנאשם הוא איוון האיום, הרי הוא דו רקק ממש בתהליך ההשומרה. זה אמנם לא מוציא אותו מחלאת האדם, אבל העובדה שבעולם כולו מסתובבים היום אלפי נאצים, דבייטבחים שאין כלל ספק בזהויותם, ומדינות ישראל לא עשתה דבר כדי להביאם ארצה - אין להעלות על הדעת חוסר אחריות משפטית גדול מזה.”

מלך מלך מלך

היה מנוע?

יוסף שירלובסקי, למה הוא מזיל דמעה כ־124 ארצות בעולם משגשגים מפעליו של התעשיין והממציא היהודי הצרפתי. רק אצלנו כרוך שמו בכשלון הגדול של מנועי בית־שמש. זה התחיל אחרת, עם חלום גדול שנהרס אחרי שהתפטרו ממנו. הוא מאשים את ממשלת בגין. טוען שהיה קרבן לקינאה וטפשות. חוזה את קץ המדינה, אם לא יחול השינוי. לא כולם מסכימים לתיאוריו השחורים. מאשימים גם אותו.

**מאת עמוס לבב
צילומים: שמואל רחמני**

אני מאשים, אמר יוסף שירלובסקי כאשר אולץ לעזוב את מפעל "מנר" עי' בית־שמש" ביולי 1981. הוא ניסח אז כתב אישום חריף נגד מדינת־ישראל. המרכאת יומה חפזית ומכריחה משקיעים.

היום, בביתו שבקיטריה, נהנה משמש ישראליה חורפית אליה נמלט משלגי צרפת, יוסף שירלובסקי אינו מאשים יותר. כשהוא רואה לאן הגיע מפעלו בבית־שמש, אפילו לא תשמע ממנו את ה"אמיתי לבס". אין בליבו שמוחה לאיר. עי' היום הוא ממשיך לתתם על מכתביו האישיים: "יוסלה שירלובסקי, אוהב עמ'ישראל".

אך אם תרצו או לא תרצו, זוה עדיין כתב אישום שמישהו חייב להשיב עליו. בצד האשמות אישיות, שאלת השאלות המבצבצת מדבריו היא: מי אחראי להחמצה המשועת הזאת? איך קרה שאחד מעשירי אירופה, המעסיק במפעליו בצרפת כחמשת אלפים איש ועוד 12 אלף קבלני משנה כ־124 ארצות, נכשל רק במדינת ישראל?

"יכולנו להקים תעשיה לתפארת", אומר יוסף שירלובסקי, "תעשיה שתקדם את השלום. הרסו לי את הרעיון. רציתי לשתף ערבים במפעל, ולא הטיבו".

מדובר במפעל בטוחות, מר שירלובסקי.

או מזה היום לא משתנים ערבים במפעל, או יש יותר בטוחות? הוא משיב בשאלה ומספר כי בא גם להתחלת הרכבת והציע להקים מסילת־ברזל בין קהיר ותל־אביב, שקטרי ה"טורבו" שלו ישעמו עליה בתודעת שלום איריה. גם הצעה זו נדחתה. 70 קטרים שלי מושכים בכל יום רכבות בצרפת, הוא אומר בהתרגשות, בקירוב יסעו רכבות שלי בין קהיר ואלכסנדריה. אנחנו עובדים עכשיו בברזיל. רק בישראל לא. רק בישראל קנאה טפשות, הוא עובר לצרפתית, וציפי טייכנר, מזכירתו, מתרגמת. שתי המילים הללו "קנאה וטפשות", תזדורות בשיות, שוב ושוב. האם אכן כך מתנהלת המדינה והאם אלה השיקולים המנחים את מקבלי ההחלטות?

"חלומי ותקוותי נהרסו. חלומי היה לעזור לישראל להיות עצמאית", אומר התעשיין הצרפתי. שירלובסקי לא אוהב שמטיספים לו "קשיש" אתרי שמו. בן 90 שבקיץ יחזור לרכב על אופניו, הוא מבטית, וגם לשחייתו היומית בים של קיטריה, בתנאי (המשך בעמוד הבא)

התעשיין יוסף שירלובסקי קנאה וטפשות

10 חובלבות

10 חובלבות

מה אומר יד עמנו זה מה שאמר. מובולות
מגדורות ביצר נטט שבמלוקי, משפחה
יחבת-ילדים. ברנו 1885 בשני חורים, ככלל
ליל שרועי לילל כרמנוזה, היה חציר לעשות
יבית, כי איל חקם, חסר המה ספיקי אנכי לבדום.
לעולם של חלם כל השנים שיהא במשפחה מן
אנח. רואה החליט שאני הכרמנאים, וכך, מין אחרי
כרמנוזה, שלחו אתי ללמוד. כרמנא, למנסני,
יבולק, שהיה מה הרכה משפחת דרעוט פערבית

בכח משמשת סולרנו וברדנו יצא לו להיות מאומץ
אין לו זרע, כל עיקר אורו ואבוקו אורו מאת
החיות ורובו יצא לו עמל של כח נשואה.
ששמישהו חזק ורעוד רחוק את קמחם, הם החיות
אכלו אותו בתיב שלם, והוא לא אכל, לא
המשה שגננלו עומי בסוף החורף, הבית היה
המשה של ביתברכה, אור פתחו את כל זה
שכבילי. מ' עדיין מה יצא מאתם מקבר.

הרב של העיר, בורן סולרנו, קיבל אותו לא
ביתו. ארבע שנים יצאנו ולמדת בישיבה עם
הרבנית הייתי גוסס לבקש את הוריו. אכלו לי כמח
גרשמי, משהכיר אנשים ועושה סיבה לי כל כמה
לעיר הזה והרבנים מורשים. מורשים לא אנשים
היה לי למדוק אור יגוש ספרו, והוא רואה את

[illegible]

כל הזמרים החדשים האלה, זה לא זה. כולם אותו דבר. אפשר להתבלבל ביניהם. וגם בין השירים שלהם. את הזמר והתרבות המזרחית צריך לחפש במקומות כמו רמלה ודימונה. זה השורשים".

כמו כל היהודים שרצו לעבור את הגבול, הלכתי גם אני אל בית-המלכה הגדול, כי ששם יצור הבקאי אחי מכתב המלצה שיכלילני בקבלתה. ורבי רחל את המכתב, ואמר: 'אתה לא הולך, אתה נשאר. פה במכתב כתוב שאתה גם אתה גורמית ואלה שאתה הוריתם שומרים על פה. נשארינו שם ארבע שנים. הייתי גם מורה, גם חזן וגם מגדל תלמוד-תורה. כן תחלמתי שלי היתה גם זו, ששנים 32 שנים (17 שמונת) בנאמתי' (17

סופשבוע 15

John in 1760

אם הייתי יכול לדבר הייתי אומר...

אני לא אוהב אמבטיות.
מה זה לא אוהב? שונא!
השמפו בכנס לי לעינים וזה שורף.
הסבון לא מתאים לעור זה מגרד אחר כך...
ובגלל שאני עוד לא יודע לדרב, אני בוכה.

עכשיו, בקה פיתוח סדרת מצגים חדשה בדיוק בשבילי - סופטק.
אל-סבון נוזלי ושמפו שכולם בריאות. סופטק לא צורך בעיניים (אבא קרא על האריזה שזה שמפו "אל רמק" ואמר שזאת טובה שהוכחה בביטויים מדעיים).
יש בו ברשם היפו-אלרגי בריח עדין שנשאף על הגוף. סופטק מביל 6 צמחי מרפא שונים (כמו מרודה וקממיל) ויותר לא מגרד ולא אדום לי בטוסיק.

1... רוצים לשמוע דבר מצחיק? ראיתי את אמא משתמשת בסופטק בעצמה.
ממתי מכוננים משומשים כדברים של חינוך?

אם תינוקות היו יכולים לדבר...

סדרת רחצה חדשה, עדינה
מכילה 6 צמחי מרפא וויטמין E

פיג ג'ו

(משך מעמוד 15)

אני וגם ארבעת ילדי, בהתחלה היה קשה. המשפחה שלי שהייתה משפחה מאד מכובדת ואמידה בעיר, חשדה ולא הכינה שאלנונו בתראו. אחרי הכל אני הייתי עני, בארץ מעידה שאיש לא שמע עליה, והייתי הייתי מודר. היו לה הרבה מחזרים אחרים, ולא ספק שהייתי מכובדת הנוגות מאד. מזה, שראיה כי את המכשול בדרך להינשא לה. אם היתה יפה לא, זה לא עזר לי יופי. היא באה ממשפחה מאד מכובדת, והנהגה להשתדל למשפחה כזאת. אבל אני עקשן, לא הוריתי וגם היא לא. אחרי כך הם כבר אהבו אותי יותר מלפנים שלהם.

ב

1954 התחתנו בשעה טובה. כיוון שאני הייתי שר בכל התחנות בעיר, היתה בעיה מי ישרי בתחנה שלי. טוב, אז החלטתי - אני אקליט את

עמי, וכן אני אשיר גם בתחנה שלי. זאת היתה הפעם הראשונה שהקלטתי שירים. האנשים שהתגעעו. והנה יום שבו עזרתי, והוא גם שר. לפני התחנה קשה מאוד, אבל אני חושב על זה. שינה את חיי. לא היה לי מרד, ולא ידעתי איך אני אכין בכלל את המנוח. יום אחד הגיע אלי כוראים ואמר שהוא נהנה מזה והקליטים הצרפתית פיליפס. הוא אמר שיש שם אתר שר כמה פעמים, והם רוצים להוציא תקליט שלי שאני שר שירים מרוקאים. הם הציעו נא שם, ומשכן שמר הסכמתי. נסעתי לקובלנקה, והניסו אותי למסדרי, הביאו מלחינים ואנשים שכתבו מילים ואמרו לי פשוט לשיר. לא תאמיני - הקלטו שורה תקליטים בבת אחת, שהופצו בכל המדינה. זה היה שוביח אותי אחרי כך לעשות קליט בלתי. ובהם גם היה לי כסף לעשות תחנה. אלוהים אב איתי.

ב-1955 נולד הבן הבכור, ושנה אחרי זה החלטנו לעלות לארץ. ההורים שלי אשתי קנו עוד במרוקו משק נוסף בדומינגו. הגיע אלינו נציג של 'דסקי', והרבה מספחות במקום שהיו אמירות ביותר קנו ממנו. שחקן במקום טוב. אשתי ואני לא התחננו לגור עם הורים כהרע, עוד לפני העליה, קיבלתי מספר יחיד - חש - ולפני המספר היו צריכים לתת לי פנס בארץ. באנו לגמל חיפה, התחלתי להתרועע ולחבר לאן. שולחנים את מספר חש, אמרו לי: למשפחה! שאלתי אותה, והאמר לי: עזרתי. הגלם עם מוריה, והתחנן עם המשפחה של הקליטה, ואחרי זה המקום, ואחרי לילה אחד בדיוק בחנו שם. שמועתי התגוררנו אצל אחותי בעפולה. אחריהם אשתי והתינוק נסעו לגור עם ההורים בדומינגו, ואני החלטתי ללמוד בסמינר למורים כדי שיהיה לי מקום.

כל השבוע ישיבתי בסמינר דידיושינגטון. סביבנו ובשבתות הייתי בא לבקר את המשפחה. כשהייתי רואה מה קורה שם - הייתי בוכה. כל כך לי כל המשפחות העשירות ממרוקו, שעוד שם לא היו חשק, כי היה להם כסף, עזבו דירות מרווחות עם משרתים. באו הגה, ופה בקושי היה להם מה לאכול. מלים קטנות, חמישים נפשות בחור, לא ידעו שום דבר בחקלאות, ולא היה אף אחד שיעזור. המבנה הישן הביא אותם לשירות מוחלט. אנשים חדשים שהיו שותפים, ולא מסוגלים לעשות כלום. וזה היה הישן, רק אכלו את הכסף שהביאו איתם. השתדלתי - כבר היה מאוחר. לא היה כסף, לא היה כלום לי יום. שיש הייתי. הולך למשרדי המוכנות במרוקו. לקחתי הלוואה לקנות משק לעצמי. הייתי שם שש שנים, עם חברים שלי ממרוקו שהיו שם עובדים מוכנים עם ערבי גדול. ואני, בדיוק ב-12, נסעתי ויהי הקליט. סוף. את האשכנזי הזה. בגמר יום הבעיה שלי. אהלו לא היה לנו כוח להלחם בגבר זה. אף אחד בים בים שיש הבא, וכל הסיפור חזר על עצמו. ואנשים - מאוכזבים ועייפים - חזרו הביתה. אולי אני לא מאשים אף אחד. כמה שקרה

ג'ו עמר לפני 25 שנה: נערים מחזים אותו ברחוב.

ליהדות מרוקו. רק את העולים עצמם. למה איש לא מזהה גבר מה שנעשה למה לא ניסו לשמר כבוד את התרבות של יהודי מרוקו? לא הוציאו אף ספר של מלומד מארצות המגרב. מי היה צריך לעשות את זה בשבילם אף אחד. כוח שלא האשכנזים. כל אחד צריך לדאוג לעצמו. אסור לחכות שמשהו יעשה בשבילך את העבודה. כל האנשים שלנו, שבאו יותר מאתנו וקיבלו משרות מהמפלגות, חשבו שהם צריכים להיות נאמנים למפלגה, לא לחברים שלהם. אותם אני

ה

כשהייתי שר, האנשים היו יושבים ובוכים. את כל הגעגועים שלהם היו מכניסים ברמעות האלה. היתה איוו שתיקה שאומרת הכל, מספרת את כל הסבל שעובר עליהם."

מאשים. לפשוטיהם לא היה כסף, לא היתה יכולת, והם גם לא ידעו איפה צריך להלחם. אבל המנהיגות שלנו, למה הם ישובו ושתקו? אבל מה שנבטן - אז היה כל כך קשה. ואנשים היו כל כך מיואשים, שלא יכלו לזוז. זהו אחרי כל מה שהלמנו על ארץ-ישראל. כך תבין, טוב, לא גורא.

ל

יהיה מול. כששמעו שהגעתי לארץ, התחילו עולים מארצות המגרב להפציץ את הרדיו בבקשות שישמיעו להם שירים של ג'ו עמר. התחילו לחפש ברדיו מי זה הג'ו הזה שכולם מבקשים. חפשו, חפשו - עד שהגיע אלי. הומיניו אותי לרדיו. באתי עם התקליטים שעשו לי בקובלנקה. צחקו עלי. אמרתי להם: תעשו טובה, באו גבנס עכשיו לאלול ואני אקליט לכם כמה שירים. אמרו טוב. כך תביא תזמורת. חשבתו בליבי, זה מוכרת להיות עכשיו. הרגע אחרי כך כבר אף אחד לא רצה לזכור אתי. רצתי למסדרות, הבאתי כמה ילדים שידעו לנגן על כנני, וטסטו לרדיו. שרק לא היה מאוחר מדי. נבכנסו לא מוזיקה. אף אחד לא ידע רעתי מה להלחן, משמעים אותם הרבה את המור והתרבות המרוקאית. צריך לחפש במקומות כמו רמלה, כמו רמנה. להם צריך לתת ביטוי זה השורשים."

תוך חודשים הייתי. האיש הכימפורטס בארץ. גם האשכנזים אהבו את השירים שלי. אז היה כמו

היום, שיש כל הזמן שירים מורחיים ברדיו. אני הייתי הראשון. היו נחנים איוו רבע-שעה ביום, ואם איוו אשכנזי היה פותח בטעות את הרדיו, תיכף היה סוגר. זה מה שכי אב לי, מה שרחף אותי להצליח בכל מחיר.

כשהתחלתי להיות מפורסם, הייתי מופיע המון, הייתי מגיע למקומות כמו אופקים, נתיבות, קרית-שמונה. הייתי שר, ואנשים היו יושבים ובוכים. את כל הגעגועים שלהם היו מכניסים ברמעות האלה. היתה איוו שתיקה שאומרת הכל, מספרת את כל הסבל. רציתי להגיד להם, אל תשתקו. אבל הם היו חלשים מדי. אני את המחאה שלי הבעתי דרך השירים. שרתי שיר על לשכת-העבודה. זה היה שיר מחאה. ואילו לחצים היו עלי שלא לשיר את השיר הזה.

עשר שנים רצופות הייתי כוכב גדול. למרות שהארץ קטנה, הסתדרתי איכשהו. מבחינה כלכלית הייתי מסודר טוב. יום אחד בא גיורא גודיק והציע לי לשיר בקינגינג'ול בניו-יורק. יתר עם יפה יקוני. מי יכול לסב לזה. זה היה במאי '65, הופעה כעין אולם מפר

צן. למחרת התקשר אלי רב של קהילה תורכית בניו-יורק וביקש שאבוא להתפלל מוסף אצלם. תמורת תשלום כמובן. הסכמתי. כשגמרתי, ערכו לי מסיבה וביקשו שאבוא להיות חזן אצלם בימים הנוראים. הם הציעו לי אז 3,000 דולר. בחיים שלי לא קיבלתי כסום כזה. בינתיים גם קיבלתי הצעות לקונצרטים בכל מיני אולמות, ומאותו שבוע הייתי יותר בארה"ב מאשר בארץ. אחרי ארבע שנים לקחתי את האשה ושלושת הילדים (הקטנה נולדה כבר שם) ועברתי לגור בניו-יורק.

לך לי טוב. היו לי הרבה הופעות. אחרי הכל זה מקום גדול, שאף פעם לא נגמר מבני מי להפיק אם הייתי עשיר. הייתי טוב מאד. לא הייתי עשיר, אבל אפשר לומר אמיר. החיים שם נורא יקרים. חזרתי לפני כשנה. לא רציתי יותר להיות במקום שבו כשמועתי את הורלית אף אחד לא אומר שלום. החיים נעשו ריקים. הילדים לא חזרו איתו. הם התחתנו שם, יש להם משפחות טובים (אחד רופא, השני מהנדס, הבן למורת ומגדלת ילדים). כן, זה המזרחי שמשלמים כשחיים 18 שנה לא בארץ. אני נוסע לפחות ארבע-חמש פעמים בשנה להופעות בארה"ב. מזה אפשר לומר, אני חי. אני לא משלם את עצמי, אני רואה את המציאות כמו שהיא, ואני מסכים אותה. אני יודע שמה שהייתי פעם בארץ, אני כבר לא אוהב זה כבר לא הזמן שלי."

חזרתי בערים שעוברת במקום מזה. אותו. אחרי שהוא גומר להתפלל מהענין, הוא רץ הכיתה לירושלים. יספיק לנוח שעה, לאכול, (אני אוכל רק בבית, אצל האשה), ובשש הוא נוסע לחיפה, להשיע בהילולה של הבאבא-ברוך. שעתים וחצי הלך, באתגרות כמובן. לבאבא-ברוך לא מסריכים. "תוה" שם תאפלה, משהו לא נורמלי. איך אני אוהב את זה". ער, היום אני מרגיש שאם היה משהו שיקח את המקום שלי בזמן המודרני, הייתי מורש. אבל אין כל המורים החדשים האלה, כמו חזר ארנוב וניקי מקייטן וחיים משה - זה לא זה. אני לא אומר שהם לא טובים, אבל אין להם שום דבר ייחודי. כולם אותו דבר. אפשר להתבלבל ביניהם. וגם בין השירים שלהם. אמן צריך שיהיה לו משהו ייחודי. להם אין. היחיד מהחבורה הזו שנראה לי בסדר, קצת אחר, זה שימי תבורי. לו יש בעיני את המוטציהל הבינורל. אבל המור שלהם זה לא מוזיקה. אין להם לפי רעתי מה להלחן, משמעים אותם הרבה את המור והתרבות המרוקאית. צריך לחפש במקומות כמו רמלה, כמו רמנה. להם צריך לתת ביטוי זה השורשים."

יעל מילמלד
מלכאות 17

לב הצפון

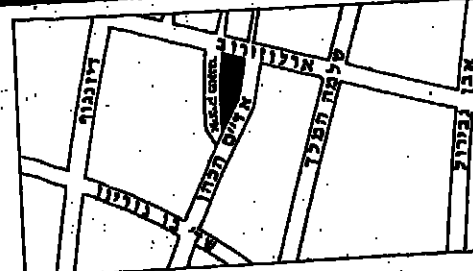
המקום הקלאסי של תל-אביב

הזמנה חגיגית לרגל פתיחת הפרויקט!
בואו למשרדי "דנקר" במצ"ש 1.87.31 בין השעות 19.00-22.00

היוקרה של דנקר בתל-אביב
במרכז צפון תל-אביב, במשולש שבין הרחובות ארלוזורוב ואר"ם הכחן ואיזיק מאנו, תוכלו ובנה פרויקט המגורים "לב הצפון". פרויקט מעורים חדש של דנקר בניה ופיתוח, שיהווה את גולת הכותרת באזור המגורים היוקרתי ביותר של תל-אביב. במיקומו טמון יתרון הנדל.

3 מגדלים, 7 קומות ומירב הפרטיות
פרויקט "לב הצפון" משתרע על פני 5 דונם. הוא כולל 3 מגדלי פאר הנשארים לגובה של 7 קומות. בכל מגדל 13 דירות בלבד - 2 דירות בקומה, ופנטהאוס בקומה השביעית. כך נהנים הדיירים גם מהיתרונות של בית משותף מודרני ומשובל, וגם מפרטיות מירבית.

- * טיפוחים מקור לקור בחורף חשימה.
- * קונדיקטורים לחימום חדישה.
- * הכנה למונגים ממוצלים.
- * דלת בטון ובניסוח.
- * שיפורים אקוסטיים לבי בחירת, בחומות מיוחדות.
- * **תכנון כבקשתך**
במסגרת לענות בצורה מושלמת לדרישות טעמן ומשקל של כל דייר פיתוח וחברה שיתת תכנון מיוחדות במידה:
- * בכל קומה יבנו 2 דירות בלבד.
- * לבחירת דירות בעות 2%, 3%, 4% דוררים ופנטהאוס.
- * כל דייר יוכל לבחור את דירתו לפי תוכנית המותאמת.
- * ההתאמה האישית מתבטאת גם בכיווני האוויר והעיינים בלני הדייר.
- * לדיירים הרכשים דירות 2% דוררים מוטמנות לחתונה.
- * נוספת - חדר עבודה הנותן תשובה מצויינת לכל חוקרן לפיט עבודה פרטית בביתו.
- * **קבוצת דנקר - הגב הבטוח של "דנקר"**
דנקר בניה ופיתוח ביימ היא יותר מחברת בניה. במסגרת שמת קבוצת דנקר, בעלת בטל ותעשיית רחב תחומים וגב כלכלי איתן. זאת הקרקע הבטוחה שלך כשאתה עומד לרכוש דירה.
- * **הדגה והגירה של איכות החיים מתבטאת גם בתוך הדירות:**
ריצוף קרמיקה באמבטיא ובשירותים.
* חדר רחצה נטף צמוד לחדר הורים (בדירות 2% דוררים שירותים כמלים).
- * **מרוצות מלחי שיש בטון ובחדר האוכל**

כניסה לעולם אחר
היוקרה של דנקר באה לידי ביטוי כבר מהמדידת האמפוטחות ופסי הון המקדמים את הבאים ל"לב הצפון" * ציפוי שיש משיק למגדלי "לב הצפון" חוות יוקרתית

דנקר
בניה ובתוח בע"מ

משרדי "דנקר" רח"ה תש"ח 5 ת"א (תחנה רח"ה פני 346323, 883771, 5463411 טל: 346323, 883771, 5463411)

סוכנות ושמה נאווה

חווה יערי וציפי קבליון: "את בורכת חבל תלמה שביב הגרין של אחותך".

חרף חמידע הרב שכבר נצטבר כידי המשטרה, לא היה בידה מידע מספיק ברור נסיבות מותה של מלה מלבסקי. סג"ר ניצב אריה שגיא גם לא היה שבערצון משיטת החקירה שהציע סקר חדר. לדעתו, היתה חווה יערי עלולה להכין מהר מדי מה רוצים ממנה. הבעיה שלנו היתה, סיפר שגיא לאחר המשפט, להחזיר את חווה יערי מבחינה מנטלית חודשים אחריים אחריה.

לרבייה הציע חרף שמישהו יתקשר אל חווה ויתן לה להכין שמישהו ראה אותה בחוף תל-יבנה. חרף הסתמך על העובדה, שיערי הכחישה בהודעתה הראשונה כי פגשה בחיירת האמריקנית. לדעת שגיא לא חיו הרבה סיכויי הצלחה לגישה זו. כלשונה: "הם גבלו באגס". הוא היה כער עריכת תסריט (של התנהגות יערי ואביבת גרנות) לקין, נרביק את השתיים לתקופה שמלבסקי ביקר בארץ. גם סגן

מפקד משטרת מחוז תל-אביב, תת-ניצב ארמנר לוי, סבר שהיה צריך לחקור יותר לעומק את אישיותה של מלה מלבסקי בשלב יותר מוקדם של החקירה. כך נולדה היוזמה לשלוח סוכנת שוטרת, שכנתה את עצמה. גאורד, לבטיק חתל-אביב של ציפי קבליון, אוחתה של חווה, שגם היא עברה בו. על השוטרת היה לעורר את סקרנותה של יערי בכך שתאמר לה כי היא "מכירה אותה מאיזה שוטא מקום". השיחות הללו היו בבחינת "השלכת חכה", כלשונה של שגיא. באותו זמן כבר צווחה המשטרה לשיחות של חווה ושל אביבה. האמנות לשיחות האלטון מביתה של חווה יערי, ואחרי כך גם לשיחותיה של אביבה גרנות, החלו בסוף נובמבר 1985, זמן לא רב לאחר שבני משפחתה של מלה מלבסקי ילי גילן את אונה של המשטרה, כי הם מתקשים להגיע לחשבוניותיה בבנק הפועלים בירושלים.

(המשך בעמוד הבא)
סוכנות: 19

לב שקט - ביטוח לב בלעדי לקבוצת הביטוח של כלל

למי מיעדת התכנית
התכנית מיועדת לכל המעוניין בביטוח חיים וביטוח לב שקט, וחוא חבר קופת חולים כלשהו, מגיל 20 ועד גיל 55, וגם לאלה המבוטחים כיום בביטוח חיים בחברות הביטוח של קבוצת כלל ומעוניינים בתוספת של ביטוח לב שקט.
דוגמא לפרמיה חודשית לביטוח לב שקט:
גבר בגיל 35 - 4.58 ש"ח, גבר בגיל 45 - 15.30 ש"ח, גבר בגיל 55 - 26.55 ש"ח.
לנשים הנחה של 50% מהפרמיה ולגברים לא מעשנים הנחה של 10% מהפרמיה.

לפרטים נוספים פנה לשלושה מוקדי טלפון מיוחדים הממוקמים לחלל, בהם תוכל לקבל, במשך שלושה שבועות (פרט לימי ו'), יעוץ ומידע מאנשי מקצוע, ונציג החברה יופנה אליך.
03-640838 - אררט חברה לביטוח
03-627733/4 - כלל חברה לביטוח
03-661732/3 - אריה חברה לביטוח
מרטין נוספים תוכל לקבל
אצל סוכן הביטוח שלך.

בתרון מכל הלב: תכנית לב שקט
לב שקט מעניק מימון עבור הוצאות רפואיות בגין טיפולי לב שונים. כך מתאפשר לקצר את ההמתנה לטיפול בצורה משמעותית, לכוון את הוראת המטפל ולבחור מקום טיפול עם תנאים נוחים. לנזחות המבוטות, קיימת בחברות הביטוח של קבוצת כלל רשימה של מוסדות רפואיים חנותנים שרות פרטי לטיפול לב המפורסמים להלן:
אלו חסימולים הממומנים במסגרת לב שקט:
ניתוח מעקף לב - ניתוח לב פתוח בו משתילים עורק או ריד עורק כללי דם חסומים.
צינתור - בדיקה קרדיולוגית לאיבחון בעיות לב וטיפולן.
ניפוח ע"י בלון - פתיחת עורק סתום באמצעות ניפוח ע"י בלון.
שיקום לב מיידי - החלמה בבית מרפא עד 7 ימים לאחר ניתוח מעקף לב או ניפוח ע"י בלון, המאפשרת שיבה לפעילות חיים רגילה.
שיקום לב אמבולטורי - פעילות שיקומית במכון לשיקום לב עד 12 חודש, המאפשרת למבוטח לחזור לפעילות יום-יומית (לדוגמא: התעמלות, יעוץ דיאטטי, סוציאלי וכיו"ב).
שים לב! הביטוח מכסה גם הוצאות שנעשו בחו"ל בגין הטיפולים הנ"ל, פרט לשיקום לב אמבולטורי.

בעיה נוגעת ללב
החברות הרפואיות הציבוריות מתקשות להעניק לאלו המבקשים צינתור ממחיתים בין 3 חודשים לשישה ולניתוח לב פתוח ולניפוח ע"י בלון - טיפולים הנ"ל בשעות חציבירי אכן קיבלו אותן. הנהגות החולים שהיו צריכים לקבל אחד מהטיפולים הנ"ל בשעות חציבירי אכן קיבלו אותן. הנהגות החולים שהיו צריכים לקבל אחד מהטיפולים הנ"ל בשעות חציבירי אכן קיבלו אותן.
זה לב הבעיה
החברות הרפואיות הציבוריות, יש להמתנה קצרה לטיפול, יש להמתנה קצרה לטיפול, יש להמתנה קצרה לטיפול.
אריה חברה לביטוח

אמא, את מגעילה אחי
ב-1.86 בלילה הקליטת המשטרה שוחח בין חוה יערי לבין אמא. הייתה דווחת המליל שיחה זו הוגש במשפט כדי להצביע על לשונה הבוטה של הנאשמת. הנכרת דווחת דיבורה באידיש וחווה בעברית. בין השאר תשתמשה חוה יערי בביטויים חבאים כלוא אמא:
...תקפצי, תריחו לי בחתה, לא רוצה לשמוע אותך [צווחת], את הרגת אותי ואת ציפי, את רוצה להרוג את הילדים שלי גם, את רמאית ושקנית, את לא נורמאלית, אני לא רוצה לדבר איתך...
ובעבור יומיים תמשיכה חוה במאוז נוסח כשידיבה עם אמא מביתה של איביבה נרונה. אמא אשכנזי לך את הפרצוף, את מבנה, את מגעילה אותי, חתני לי מוחח חרדי ממני, חתני אותי...
מי שמבקש ללמוד משחן על מצבה המפשי של חוה באותם הימים, יוכל למצוא מידע מאלף בשיחתה עם אמא מקץ יומיים, תזכרת דווחת היא המצלצלת לביתה של איביבה נרונה ומבקשת לדבר איתה, אך חוה, המריסה את חשומה, אומרת לה: "אני לא רוצה שדברתי עם חוה".
האם מדברת באידיש ומנסה לדבר על לב בתח חוכה למענה חבא. "אני אשכנזי לך את הפרצוף, את מבנה... את מגעילה אותי, חתני לי מוחח חרדי ממני, חתני אותי...
לא רק שאינם מצליחים, אלא שהם מביאים מני חוה שטף לשון המוות שלא חיתה מבישה את חתניתה החברה.

לבר. במלחמה הוא, יש לך עסק עם צד שני. שכשום פנים ואופן הוא לא מסביל...
אך גם אם חוה ואיביבה משוכנעות כי נאוו והגבר המטורי הם שליחי של אחר, מתעורר בלבה של חוה חשד. היא שופכת את לבו גם באוני אחותה ציפי קבלי ב-6 בינואר ואוני המשטרה כדווחת:
חוה "ריו אומרת לי: 'תגיד, את מסוממת? הרי כשלחתיך, אחרי הסיפור ההוא (על גילוי גופת מלכסקי בחוף תלבידן), המשטרה פנתה לכל מי שראה את האשה הו והראו את התמונות שלה במלחיה, בכו'".
את לא נורמלית. איבה העכל שרף? למה לא אמרת לה, מדוע את מחכה עשרה חודשים?
ציפי: "כן, חוה: "ראו את התמונות ואמרו שכל מי שראה מתבקש לבוא להעיד במשטרה... או אם הבחורה הו ראתה את האשה הו, למה היא לא רצה להמתין ולמשטרה ואמרה 'אני רואית את האשה הו בנזחות חתנה שהיא נראית כך וכך, בלונדינית עם שיער כהה, שטנה, רזה, כך ראתי אותה'... הם ביקשו מהציבור, מי שראה את הבחורה את האשה הו... לכו למשטרה. את מכירה, ציפי".
חוה: "אז היא [נאווה] לא הכירה אותי, אוקיי... למה את מחכה עשרה חודשים לבוא חתני וריו אמרה לי 'איפה העכל שלך? למה לא אמרת לה מדוע את מחכה עשרה חודשים'".

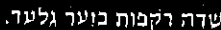
חוה יערי, איביבה נרונה ושוררת בתא הנאשמים. "בטה, מה את מדברת שטויות".

(המשך מהעמוד הקודם)
כשבועה שבועת האויבה המשטרה לשיחות הללו, ובפרק הזמן הזה קלטת רבבות מלים.
חוה: "נאווה" הציעה לחוה יערי להפגש איתה במלון "הילטון" בתל-אביב. בעקבותיה טולפן לחוה מישל חדר שהציג עצמו כאלמוני המצויד במידע חשאי אודותיה, ואז סלמה חוה לאיביבה והתייעצה עמה אם ללכת למנישה הו או לא.
מסירת תמליל השיחה ברור בעליל, כי גם חוה וגם איביבה היו כסוות שמורכב כמכשע של אחד יערי, החסים בין חוה לאחד היו מאך בלתי-תקונים כאותה עת. לי חשדו השתיים שמדובר באותו עניין של מלה מלכסקי, אפשר היה להניח שיגידו ו לו רבירה בגרון, מכל מקום, אם פקד חדר ציפה לשמוע מפתיה משחן בעניין חוה, חוה נמאכוכ.
עם זה, גילתה חוה יערי עורף וזירות לאחר השיחה הטלפונית של "נאווה" לביטוי, לאחר ביקורה שם. לאחר השיחה וניקה חוה חתן מקשת מן הבטיס לטלפון ציבורי בקיוסק, כדי לדווח על השיחה לאיביבה נרונה. הימנעותה של חוה מלדבר בטלפון מן הבטיס עוררה חשדות במשטרה.
כשיחה שנערכה בין הנתיים ב-31.12.85 ושלאל נגיעה למלה מלכסקי, והמשטרה חוה יערי במלים... יכולתי להכניס לה מחבה בראש... ואיביבה הגיבה את עושה רברים בוחם...
שבוע אחר-כך, ב-5 בינואר ב-9.30 בערב, מספרת חוה לאיביבה על השיחה שבה אמרה לה האשה המסתורית - הכונה לאותה סוכנת משטרה - שהיא ראתה אותה עם מלה מלכסקי. בשלל זה חוה די בטוחה בעצמה. היא שואלת את "נאווה": "באיזה תאריך?" והאשה אומרת לה שאינה זוכרת, אבל היא ראתה אותי והיא הולכת למשפחה. אמרתי לה: 'בכשעה גברת, אני לא מבינה בשביל מה בכלל צלצלת אלי. את מיד צריכה ללכת למשטרה, לא לצלצל להודיע לי, זה לא שיטה, אם באידיש מסומכב עם הדישה כו, את זוכרת אותי כי ראתה אותי איתה ברובה, אז מיד את צריכה

זה בולשיט בריבו, זו המאהבת של אהוד.
ללכת למשטרה. כשביל מה את מצלצלת את רוצה ממני כסוף את רוצה שאני אסבור לך כניס בחנות כחול מה את רוצה ממני?
עכשיו מתארת חוה לאיביבה פגישה שהיתה לה עם "נאווה" בבטיס. היא באה עם חבר, אשה מבוגרת יותר ממנה. אמרתי לה: 'תשמעי, חתני מחר בבוקר למשטרה, אז היא אמרה 'אוקיי' והלכה. אחרי חמש דקות היא חוזרת ואומרת: 'אני מחר אתקשר עוד פעם. אמרתי לה: 'אין צורך שתקשרי עוד פעם, באמת שאין טעם, אני מציעה שתקשרי למשטרה מחר בבוקר יש'".
עם זאת, הראנה נוחתה בה את אותותיה. חוה מספרת לאיביבה איר, שאלה את "נאווה", אולי היא ראתה רק את מלכסקי כי אם היא ראתה אותה יחד עם חוה איפה ראתה? אני גרה בירושלים, אני מה פה פהם בשבועיים, עוזרת לאחותי בחנות".
אלא שאיביבה גרונה בטוחה לגמרי שאיש לא עלה על עקבותיה. היא אומרת: זה בולשיט בריבו. חוה: "כן, אבל זו המאהבת של אהוד, את חושבת... אחת מה הוא... פתאום מרים טלפון בשתיים-עשרה, אחרי שברחתי מהבית, אז כאתה, לירידה שלו. בתל אביב ואומר לה: 'תשמעי, חתני לבדיש, 213 בדינגון תחפשי מי זו חוה יערי, תגיד לי מה שאת מכירה אותה ושאת רוצה לרבר איתה, את מבינה'".
חוה נשמעת מודאגת למדי ברבע-ה, ואיביבה מנסה להרגיעה. אז מה אם היא ראתה אותך? חוה: "לא, המשטרה תחקיר אותה, איפה ראתה, באיזו שעה ראתה, מתי ראתה?".
אניבה: "בטוחה מה את מרבידת שטויות?".
גם איביבה מנסה שאהוד הוא האיש המסתתר מאחורי "נאווה", הבעיה שלך זה שאני אמרתי לך מראש ואת לא חוששת, שאת לא מוכנה נמשת כנראה, עור, שכלחמה הוא שלא תחשבי את לא לרבע שאת

မာလဇာဝိ

**ממאת נילי פרידלנדר
צילמה: שי גינות
בשיתוף רשות
שמורות הטבע**

8. אל הרקפות של מענית וגלעד

שזה ע"י הכניסה לקיבוץ יש דרך עפר היורדת שמאלה, עוקפת את הציר ומובילה אל גחל דלתה. במורד הגבעות היורדות נראים את פיתולי הנהל ועם העיבות האדמוניות שעל גדותיו. וממול, בחו, בקעת עץ שהקימו בני הקיבוץ, משך כמו אלבאים השוויצרים. הדרך לא תמיד טובה למעבר רגלי ובחורף ואפשר לעשות את המסלול – ארבעה ק"מ הלוך וחזור מאחו"די הקיבוץ אל הבריכתה. גם ברב.

מצע הדרך מקיבוץ דליה לקיבוץ גלעד
יש הניון קק"ל נחמד - "הניון ווסטר"
דליה" - על שמו של חבר המחזרת
ההנהלה הנהלת היהודית במלחמת העולם
השנייה. יש בו במקום סמלים ושרי
האחוזות אחרים וכן אמפיתיאטרון
קטן. רק מים אין כאן ואותם צריך
להביא מהבית.

אל תל דליה והתבוננות בגבעות היי
דוקות. כ"ץ ק"מ אחרי צומת אבימל
פונה הכביש ימינה לקיבוץ רמות מנחם

טידה בשרון

[illegible]

ידריכו אתכם חברי הקיבוץ אל יער
ההאורנים הטעונים שכל חלקו הדומי
ממסכתו במרדכי קפוח. אם ממשיכים
ממשיכים מבניית מעט דרומה לכיוון
ממושב מאוד מגיעים לגבעת הכלניות,
אותה תיארנו בשבעה עמודים.
כדי להשיג את תבילי באזור
ואולי לחזור הביתה עם פטריות ועם
כורסא נגיף, אפשר לחזור לצמחית
ולח, לסוע כשני ק"מ לכיוון עמלה
להגיע, מימין לכביש, ליער עירון,

[illegible][illegible]

אמנון לחב מקיבוץ גלעד ממליץ:
זהו מסלול חמוד ויפהפה. ומי שכבר
היה שם, בעונת הרקפות, יודע שהוא

הו טיול למקומות קרובים
במרכז הארץ, שיוציא אתכם
אל שדות וחורשות, יפות ולא
נחזקות, שבהן מתרחש הפלא
המסתובב: מריחת הרקמות.

מסוף חודש ינואר ועד סוף מברואר
ש מרבדים של רקמות בחורשות של
מ קימציים - בחורשות של מעניות,
יד ואדי ערה, ובחורשה של קיבוץ
לעד בהי מנשה.

העיתון הקיבוץ נמצא במרוחק
ע"מ מלח אביב ומגיעים אליו מכ
המחנה החדר-עמלות, מיה דור
ה נצטט עירון. מול האגדרטה של
המחנה החדר, מול אפרש לעשות פיק
ה נצטט עירון.

שנים דרמה וחולמים על מני ק
עוץ בוקא. לאחר קולומטר חצי
הגיעים למסע לקיבוץ מעיני. מכאן

העיתון הקיבוץ נמצא במרוחק
ע"מ מלח אביב ומגיעים אליו מכ
המחנה החדר-עמלות, מיה דור
ה נצטט עירון. מול האגדרטה של
המחנה החדר, מול אפרש לעשות פיק
ה נצטט עירון.

שם לא יושב בהתאם את
החוקים חבאים כדי לא
לדבר

စာအုပ်ကလေး

ניסיתי - הצלחתי

האזנה לפרק

מולכו, ספרדיטהור

הסופר א.ב.יהושע, אחרי הרומן החדש 'מולכו', על החיים ומה שאחריהם; על אהבה, תשוקה, ומוסד הישואין; על התרבות המזרחית והמולדת הצינית; על דת אורכסיטית. מתמודד בספר עם עורשיו הספרדיים. נכשין וזה רוצה לדעת גם איך למות נכון.

מאת שרית בוקס
צילומים: ראובן קסטרו

גם הפעם, בספרו החדש "מולכו", מרובר במותו, אבל במותו לוח, לא אלגנטי, לא גרניוזי כמו, למשל, ב"מות הוקן", סיפור שנכתב לפני כמעט שלושים שנה, אומר לי א.ב.יהושע, בגיל חמישים, הוא אומר, נפתחות לך הזיות מוות אחרות. בסיפור הראשון, "מות הוקן", קובי הוקן ומספיד את עצמו, מין מהלך סוריאליסטי. הסיפור נולד כתגובה נרתעת לכינוי העו של אבי במות סבי. התקוממתי בפני הסניטימנטליות, כתבתי אז תרגיל אינטלקטואלי קר, כחיקוי לסגנון עגנון.

בימי חייו של אביו יעקב יהושע, מגדל המחלקה המוטלמית והדרוזית במשרד הורנות, מורה לערבית ומורחן, נרתע יהושע מרגשנות אביו, מן הנוסטלגיה שלו לימי הישוב הספרדי הישן בירושלים של סוף המאה הקודמת, עד שסרב להקשיב לאב. האב ויתר, ועל אחד מ'2 ספריו כתב הקדשה: "מה שלא הספקתי בעליפה, העליתי על הכתב".

לא הספיק לספר, או לא רצית לשמוע, אני שואלת את יהושע.

קשה לומר שנתתי לו לספר. משום כך היתה והתי הספרדיית מונחת במקום מסויים במגירת הווייז. ידעתי שאפתח אותה פעם, אך לו אמרו לי (המשך בעמוד הבא)

א.ב.יהושע
הוא נולד בירושלים בשנת 1925.
אחד מסיפוריו הידועים
הוא "מות הוקן".

לפני 20 שנה שאקרא יום אחד לרומן שלי בשם 'מולוכ' ולא הייתי מאמין. אבי תמיד אמר לי: אחרי מותו, חלק מן החומרים שאני לך כוח לקרוא כי הם מסתגלים מתוקה בעיניך, ואתה המתכחש היום באידיאולוגיה, ודחת אותם, יעלו לקראתך. עכשיו, אחרי מותו, עולים סנטימנטים ראשונים.

אִיךָ הִגְעוּנוּ מִן הַמּוֹת הַלֵּז, הָרִיב, אֶל סִפְרֵי דִּיתוֹ
וְהִשְׁעוּ דֶּרֶךְ מוֹת אֲבִיו. עֲכֹשִׁי שׁוּב צִל מוֹחֲשִׁי
תִּי יְהוֹשֻׁעַ. חֲמוּתוֹ, שְׁאִלָּה הוּא קִשּׁוֹר קִשּׁוֹר עֲמוּק,
אֵת מוֹכַחֲתָת שֶׁל סִפְרֵיו, לִקְחָת בְּשִׁבְץ. גַּם "מִלּוֹכֶ"־
הַמּוֹת, יִשִּׁיעַ וְאֶחָדָה, שְׁבוּסָף הַסֵּפֶר נוֹסֶלֶת לְמִשְׁכַּב
הַזֶּה. הָאֵם הַעֵס שֶׁלִּי הִפָּךְ מְכוֹנֶת יִרְיָה, שׁוֹאֵל
עַי.

בכל זאת כדי ליישם בעצני הסדריות, "מולך" את "הראשונים" שלי. מיליון שאלות על הסדרים, "כרו מקדו", עקרו, חילוקי, במספר תנאים, ואחרי עיון עומק וקבלתם של סדריות, שנותן, במחשבה ורעלה שולמית, להחליט על תנאים, להספיק, בסדריות קמורה, כי שר אוני חלקים, יתו, מולכו את ספרו של גור הסחרדס, וכן, אחרי מות אשתו משרה, וכן, וכן, וכן, וידע את מותו, בכל, בספרות, בשנה, להעשיר, לשלם, אחריה, כל, לזר, שר, כי, חזק, עצמו, כאמון, מלאכות, ומתוך, אל, סדרה, חסר, מניע, איכשה, אל, מפתח, ולכון, את,

הדרש של יהושע מאירי את חיי הנישואין, וזו הפורצת מתוך קשר רוחני. מולכו תודה מבשר, לאחר שאשנתו סברה לשכב איתו נכתב השיר: "המין בשבילו הוא זכרון עמום, ממנו השתחרר, ובמקומה באה אהבה רקה, יחסים אנושיים מורכבים".

26 אֲבָנִים

מולכו משתחרר מרוח
שנתו בשלבים שקולים
נעט באופן מסבולני
יהושע מרגיש חרות
מחזור לא מבוקרים מהו
כש בצער אף גם בחתוק
יקום מהיר, דרך כנס
הערכה שנועב על ידי
אח, מחול באי-אדיקות
חיי נשואו, ורק כנס
אימי חודרת ביקורת
מולכו לא שאת, לאה
משחרר הכנס שהיה
זו על דקירתה וביקר
ותיה, על תרבותה
האנטי-המלכותית

שאל הנהגות, אלא איראליזציה והכל דך ועוד בכיריה המור מאטרי, קצת רחמני, על המתינות: על המור המוחשים שאינם ערלב, השוטקים כפי חזקו וטוילי-אופרה מאורגים, בידות שראש המועצה מנהל אותה כבית פרטי כלי מיקוח ממלשתי, ורחיית חן ורשמי. ועל הכל שורה טורנייה ניעוזה נגד תיקונון של אירנות המהומה ביחסים אפואן מסובכן ולא מפרעי, כמו תקנות של שטון: על קצת על המתינות כבר בלי התרגשות כמי שנאנחים כבד על גוסס".

נצחם, בהבט שיר תזדוה לחיי נישואין.
ני בהחלט שמח שאת חושבת כך, אני מאמין
ני נישואין. זה הקשר האנושי העמוק ביותר,
על גבי מעמקים. זהו קשר התלוי במידה
שלא כמו קשר דם בין חורים מזדוה, ממל
וואין אתה ממשש תמיד בהידה מתורשת, צריך
בך. זהו קשר שלא נגמר, לעולם אינך
למציאו העמקות האוניבסיות.

מסר שמרנינוספאני, כמו גם הערעון של
אנציה תלויה בחשוקים, אף שהיא יונקת
ממנו תרומה רחשה שלך.

בה אינה חשוקה, אני אומר זאת בפרש
- - - - -
ל - - - - -
הוא לשימושי ולחוש חשוקה ומין עם אחרת,
אנציה תלויה בחשוקים, בכלל, כל העניין המניח הוא,
מכלול בשנות ה-60, כשהכל היה ביכול
- - - - -
הוא, חלק זה, זה הנגמול לצד שני. המין והפר
מערבת חשוקים, הם מלאכה.

המגויבורי "חד הקסמים" של תומאס מאן
ה בגילוי מחושש של כוח האהבה. האם
של אשת מלכו היא אהבה שברחה
לה, נטישת חי הנישואין?
שואין הם בעיני האינטראקציה האנושית
יוטנטיות בין בני-אדם. לכן, כאשר מת

גוף תפס. אדם נופל למשכב בתוך הדרדרות ויש
כשר כוחות האגון נחלשים. גם סוג המחלה אינו מ
כשם שיש אנשים אומרים. אדם ארני מקיף, י"ח
בסרטון אולי נחשבים אבסורדיות המנסים לאכול
החברה ולבסוף אוכלים את עצמם. המסכן הוא י
לאמריקה עצמית. כשיש מלח בין בני ג'ונג ויש
שאלה מה באינטראקציה בין שני אלה נש
יאמר: איך אתה מען. האם ייתכן שזו שאלה נוס
שני גרם למות המשכב, למרות הניסוח
ההרמוני.

**מי חולה בסרטן? אולי אושים
אגרסיביים המנסים לאכול את
החברה ולבסוף אוכלים את
עצמם, במין לאנרכיה נעצמית.**

האם היו במלכו ימדות שגרמו למות אשתו
למען האמת, זוהי שאלה שלא פתרתי לחלוט
רומן, אבל היו בה, באשכח, נקודות עורמיות.

האגודה הארץ ישראלית של חובבי המדע והטכניקה
התאגדה בשנת 1957. מטרתה היא להעלות את
הרמת המדע והטכניקה בקרב הציבור, ולהעביר
ידע וידענות. האגודה פועלת באמצעות
הקמת מועדונים, קורסים, סדנאות, ועוד.
היא גם מארגנת תחרויות מדעיות וטכניות
לילדים וצעירים. האגודה היא חברה חברה
בארגון המדע והטכניקה העולמי (IAPET).

הוא, במלכות, תחושת אשמה על הקלות שבה
רוב לבקשתה לעזור לה במחלתה. על כך שלא נלחם
המות. הוא מבקר על אשמתו במסע, לברלין
ימים את הספר. בברלין בה גולדה ובסאליה סרבה
יד, הוא הולך אל שורשי המסע: ביתה, שממנו
הוא, בית אביה שהתאבד, הוא מחזיר אותה הביתה
משדות מבלה ועימותה מן החיים. הוא שם צו על

ומהד הדמסר?
סג של מדרס. ויתור
על ערכים, שאולי עכשו
הם יכולים לקבל דרך יה
רוח המורה אך לא מעצמם
באופן אותנטי.

אשתו של מוליב, "הדוברנית הגדולה ומרוב" לת השירות" היא זו הנאמרת "חן יחד עם אמה על המד" דינה, בלי התרגשות

מיוחזרת, כמו על גופם. עמדת מילוב שונה. בן, מילוב מציב מין אופוזיציה נהיה יותר סבלניים, לא להכל מתמורר. הנה, הוא אומר לעצמו בעיירה הנידחת 'זרועה', חתול, מיש טרסקוט שעובר.

וזויו אולי הבבלנות המפוייטת שלך למדינה,

הוא יבין על העבר וההתמסרות תוך כל מלכת אל משהו. גם בישוב הישן עם אנטיסמיזם אמריקני, חשתי שהוא קצת יותר משהוא. מעט כלומר די -

יהרגו אותך בחוץ. פיתו את הילד בשווקולד כדי שישבו הביתה. תפיסת מולכו את המולדות, וזו תפיסתי, שהיא מקום שאליו הוא שייך, הבית".

**העשוב הספרדי השן יהדות
אימנצואציות, שייכלה לעשבת עוד
200 עוזה בלי לעשעש מעשדו למען
הציונות. אחר־כך חשדו עצמה
קצת מצפרת מול האשכנזים.**

משהו כן, בשבועות מתולדות אל העולם וההרואה
מכרסיה שלא התאקלמה כאן, ומחזיר אותה לרסיה,
הוא לא רואה בהן מעשה לא אצטנז
בירוק, נמאס לטובל לטעור בירוק ואינחת.
מי שלא חש כאן בית, אלוהו אותו תחצה בלי כעס. זו
הגדרת תחצה שיש לו בית, חש שהוא שייך לביתו.
יישוב זה לא יתנה שיש לו ביתם.

מספרים כי יצאנו נכון חשבנו מעט אזהבה מוכן שאיננו כותב על שורשינו המספרים, וכשיצאת מעט מספרים יורשים מזהביתם" היה היה המספרים. והנה נקשרו אתה כבר מולכואי.

זה מאוד מזה. אני מיר שואלי: למה מונים לספרי בשאלה איפה מספריותהם האם ישאלו את הנוגרי, היכן נקשרו לראש. ושושילי את כיצד הנה

העורבים היו חלק מהעיתות שמספיקו, לא יורם השיבות ללמוד היה יורם העורבים. היו בין המפרדים ליידי הארץ שטענו כלפי הנהגות: לא יחלנו אתנו מר"ם על ערובת הניני שמעון הבנה ופסרה, כי המגנטיות שלו זרמה בשבילי ערבי התייר בירדן, לא לא. האז. לכן אני מרשה לעצמי להתעצבן עליהם כמו על בני עמי, וסביריטיני עמוס שטאם, ירדתי באופן פועה, חסד וגלוי מן שאני מרוב עש יורם. בלי מקמה תחתיות, בלי המפסות שיש אנשי השלום לפגוע בהם. עש כל יויתי, אני יכול לומר בלתי חזק עש יורם.

**הערבים היו חלק ממערכת
משפחתי; לא זרים. לכן אני מרשה
לעצמי להתעצבן עליהם כמו על
בני עמי. בלי מעטה ההתחסדות,
בלי הפטרונות של אנשי השלוש:**

מולכו מגיע לעיירה הנידחת 'זרועה' במין רביזור מטעם הרשות, ושם הוא שב בביכול אל מקורותיו. עם זאת, אנשי זרועה מסחירים אותו. ואתה?

גם אותי הם הפחידו בשעתו. היום פחות. בתקופה מסוימת הם איימו על הוהלי, אך בתמש השנים התאורות אני חש קשר, לא אומר אהבה. זה צבוע. פתאום אני כווע על אלה הירידקים והמוסורניים האומרים: אתכם לא נדבר, אתם לא שוטגרים, כי אתם שרון. יתדסס המציה ולא ניתן לכם לגיסמיהם. זה מוטמם אותי."

ציצבת במסר זה דתיים מחזיקים, אורי ויערה, המנינים את מלכותו בהקצנה שיטתית את יערה לאהש ממני שלא הצליחה להקטין את המעמד שלה. אורי, שזהה מדויקו של מלכותו, שכחתי לשיעור, אמר: לרש את יערה למען מלכותו. ודעתו בעל, מלכותו היה מאורח בה תכנס. כך או כך, תהיה תמונתו המדויקת אלה, גם משערים מעליה שבשבת, ומדברים על חילופי משמעות בנפחם בנייני-ערים. אלה דתיים מן הדתיים?

אולי אין קצת מגורל על השבועה, אבל נחיש
לא להיות אנטישמי, ולא לאתגר את דגל הדת,
האיטראקט לא מביא, וזאת ענין מכריע. נחיש! לתאר
דברים אנטישמיים מעט שטחית מדי, מילום, אנטישמי
מדיד. ואם יאמרו: אין בדך כבוד, אוקיי שיהי שטח
ש"ע ששחרר (על-אין בדך כבוד והעוול לסיפור
מלך ישראל – ש.פ.), ובאמת לא היה, הדיק אין
כך במחמת התוצאות מסוג זה. אנטישמי תחשבה.
ועד זאת וזהו הליכתי בדך כאופן סיפורי אנטישמי
מחשבים, חיים ביישוביך נח, דרוק מהמטראלי-אנטישמי
הישראלי, המטאנטישמי הוחת, לשם שטח-שטח, רתי,
אנטישמי במציאות הישראלית ביי חודר בתחשבה
חזונית.

פוליטיקה, אידיאולוגיה, ספרדיות ישנה, מזרחיות חדשה, הלל לנישואין, מיסוי מולדת. אך המוות עדיין

הם כסבלו גם א.ב.א. יהושע בחיפה. כנסתים ויוצאים מצית התולים, מסירת התחנות, יהושע לא היה יותר. הוא רצה ששמות, חסרת התנועה, תהיה את סמל התורה. מלבד, הוא אמר, לא היה גורל אשכול התמידים והיזם לפני אורח שנים מן מלות ממשל. היום מתי משפחתו לגב, הוא יום קבורת אביו. מוכר יהושע את פרידו, תחנות, הוא אמר, בעשה לי קנקנס. הכרת גם את ההתאבלות המורממת. בדעי המות שלו הייתי ק. רציתי שיהיה מוסרי. אחריך עיבדו אותו באופן חסידות למסירת מוסרי.

א.ב.י.הוֹשֵׁעַ, חוֹשֵׁב עַל מוֹתוֹ. הוּא מְקוּה שֶׁלֹא יִנְשָׁר כְּתַפּוּחַ בְּאוֹשׁ מִן הָעֵץ, נִטּוּל כָּל מַעֲלוּתוֹ, כְּבוֹד יוֹמֹ – כְּדִבְרֵי נִיטְשֶׁה. עַל "הַמּוֹת הַחֹפֶשׁ". יִרְצֶה, הוּא אוֹמֵר, לְדַעַת אֵיךְ לְמוֹת נִכּוֹן. לְמוֹת מוֹרֵעַ. לְהַתְכוּנָה אֵלָיו. לְמוֹת יָקָר. שֶׁיְהִיָּה מוֹת אֵיכֹתוֹ.

27 אב תשס"ז

_____

Handwritten text in a box: *Handwritten text*

מיל"ה - המכללה לקריאה מהירה 23 שנות נסיון * 40 אלף תלמידים * פיקוח אקדמי

את הבתבה הזו תוכל לקרוא במהירות כפולה**

מנהל
השולחן עמוס בנייר
והדואר ממשיך ונכנס
אין יוצאים מזה

סטודנט
ערימות גדולות של ספרים
ומחברות, המבין מחר
מה עושים

ילדיבין
**במהירות כפולה לפחות.

קורסים מיוחדים לכבירים ולמנהלים, מתייעלים

תשעה חפשיים של המכללה לקריאה מהירה יכניסו גם אותך לקרב הנכון. קורסים מיוחדים למנהלים, בעלי-עסקים ועובדים בכירים, מתקדמים במלון "ימית" בתל-אביב, על כוס קפה ועוגה. בראשית השנה, תלמוד את הקריאה המהירה לעילות יוצאת מן הכלל בעבודה. משתלם. פרטים נוספים: 03-909870, 900153

הקריאה מהירה - באה למקום עבודתך

מכון מיליה שולח את מיטב המורים להעביר את הקורס בקיבוצים, בבוטיספה, במתנסים ובמקומות עבודה. בטלריד "דיסקונט", בעשרות מוסדות ומפעלים כבר קוראים מחר, מבינים יותר ומעלים לחסמך עבודה מרישים.

הספורטאים לומדים מהר קוראים, מבינים, מצליחים

הקריאה המהירה מאפשרת להזריק, לקלוט ולהבין בעזרת יוצאת מן הכלל. לא בלתי-אפשרי, לא מתרגשים וזוכים ביהירות חשב ומשמשות לקריאה המבריקה המכריעים באמת.

אנטרטיימנט - הנאה שלמה בחצי המחיר

בספר התחנות "אנטרטיימנט ישראל 87" תמצא 500 שוכרי הנחה של 50% או "שניים בחצי מחיר" למסעות, אחרי חגורת ספורט, תירות ופופס וכן הנחות ייחודיות בתחום הציבורי.

בעלי העסקים המזמינים אותך להנחות משרותיהם בהנחה כה גבוהה תאמץ בהנחות "אנטרטיימנט" אפיק פרסומי המאפשר להם להגדיל את חוג לקוחותיהם.

ערכו הכולל של ההנחות בספר עולה על 55,000. ניתן לנצל אותן במשך כל השנה על-ידי כל בני המשפחה. ההצעות ממוסדות את כל חלקי הארץ ותוכל להנות מהן גם בטלפון באיחור ובאורח.

די להשתמש בספר 6 עד 8 פעמים כדי לנסות את הוצאות הכשרות, ועדיין נותרות בידך אפשרויות רבות ומומנות להמשיך להנות ולחסוך לאורך כל השנה.

במשך שנת 1986 הצטרפו למערכת "אנטרטיימנט" המונה כ-3 מיליון חברים בארצות, קודם ואחריה, למעלה מ-10,000 חברים חרשים בארץ.

אנטרטיימנט ישראל 87

הצטרף אל מיליוני האנשים הנבונים היוצאים לבלות בתדירות גבוהה יותר, מנסים דברים חדשים, נהנים וחוסכים.

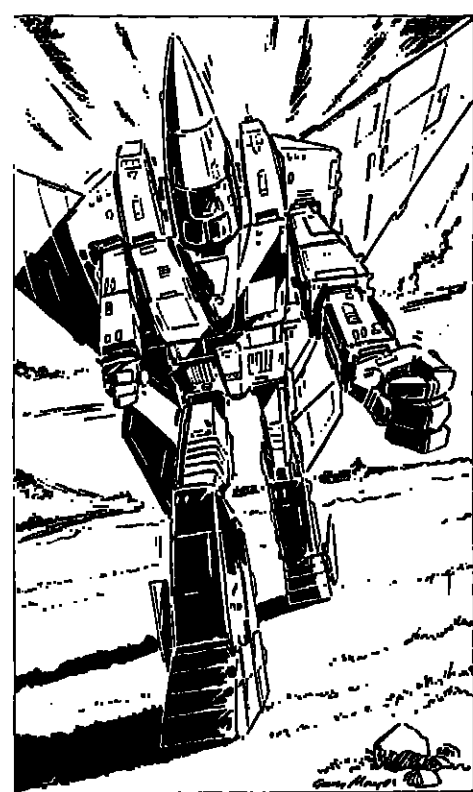
הוא פרטים בקורת, "מעורר" לטייה מעורר המופיעה בעמוד 46

שכחדים

משהו:

הלחם בתאונות עבודה! הפסק לעבוד!

אפטר שייב זה כבר יותר מדי

יש לנו, אני מתכוון לנו העיתונאים, יותר מדי את אמר לכם, יותר מדי, וזה מדאיג. אפשר היה להגיע למסקנה הזו בעקבות אסמס 300, או בעקבות העובדה שכאשר היתה יחלל שייב לבחור לצד מי לעמוד בפרשת איוון, לצד נשיא אר"ב או לצד העיתונות שלה, בזה ישראל בצד החזק, שיותר מסוכן למתן איוון.

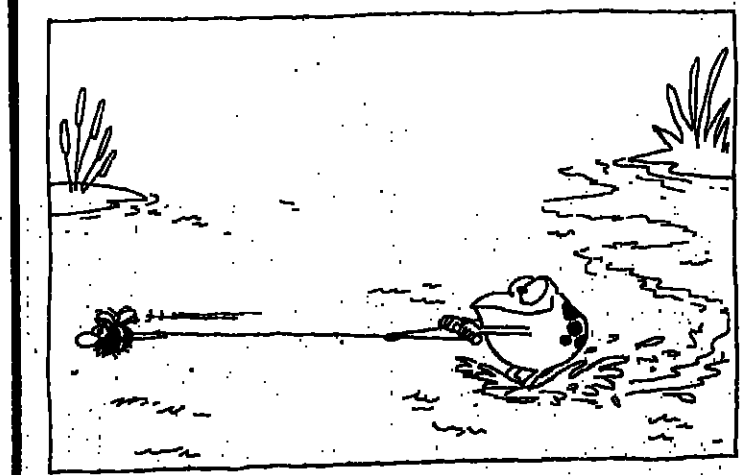
כל זה משכנע מעט מאוד, ובעצם לא תפסתי עי להינח ותנפחו מימיו כוחנו, עד שראיתי שאסם פירסונון פירסומות בטלוויזיה שלי נאחזה. פירסומות לאפטר שייב.

גור שוב, עיניו עצומות, במיטה וזוגית שצד אור שלה ויק הצד הריק כבר קם. זו חתיכה שייבת לחור הביתה, או לצאת לעבודה. היא מולבשת, מה שגורם לגבר שבמיטה לפקוח עיניו בעצמיות, ולראות סדרת תנועות ששונות מנח. היא מעיפה בו הצצה אחרונה, מחייכת לעצמה חיוך שמראה שלא היה לה רע שם, ומחזקת לצאת. לפני שהוא יוצא, היא עוצרת

פינת השלולית

קריקטורה זו הגיעה בדואר מחיילת שלא רוצה שאנלה מה שמה. היא שלחה אוסף קטן של קריקטורות בנושא השלולית, צפרדיה ונסיכותיה. זו, לדעתי הטובה והמקורית בכלם.

צאו וראו כמה מזמרים הם בני האצולה, נסיד, גם כשהוא צפרדע, ממשיך לעשות חיים על חשבון אחרים. לא פלא שנסיכות אורחות צפרדעים כאלה. זה אמנם לא כל כך צודק, אבל כל נסיכה רוצה להיות בצד שעושה סקי מים, ולא בצד שמושיך עד בלוות כחו.

מאני צ'ויא

געגועים לגרעינים

הייתי יכול לבכות רשימה ארוכה וכביינית בקול רם על געגועים אל מה שהשאירתי בארץ. אכתוב הפעם רק על געגועים לגרעינים.

מה לעשות, ובאשליה, בה אני תקוע ברגע, לא מעריכים את המערץ והכל לזכר כאן עם אנשים על מין ענבים מקולקל, שום נוהגים לשות כל ארוחה בכוסות וזכוכית מפוארות. אבל נסה לשוחח עם צאצאי הברברים האלה על גרעינים, והשיחה תגוע בסידרת שיעולים, שיעול, ובהיתר בתקרה המצויירת. קשה לך תסביר למי שלא קיבל מים שום חינוך, מהו טעמו של גרעין קלוי כראוי, ממולח בדקות, ושרי נשית אין עם מי לרבו.

אינני מתנשא, ולפעמים גם אני נוהג כמנהג הילידים, ושוחה את מה שום נוהגים לשות, ואוכל את מה שום קוראים אוכל, אבל לבי יוצא לגרעין ארצי.

לא מכבר, לפני חודשים אחדים, באילו ניבא לי ליכי וז לא רשימה על חתקי לב שאנחנו מן הגרעינים, כתבתי רשימה במדור זה בשיבום. אחרתי אז שאין הגרגר האציל חסר אלא מעט סגוב אפיל, כגון שרה פחד, שיעול גרעיני החמניות שלך יקר ומפורסם במיוחד.

העובד, בחילת המכתבים המערכת הגיע גם מכתב מרניאל יצחקי מקיבוץ שני העמקים.

הוא כתב על אותו קטע:

אחת מסיימי: "אני רוצה שקית קטנה מיכול השרה ההוא". אני הוא זה שיש את זני החמניות הנודעות זה 15 שנה על 60,000 - 90,000 רונם שירי שנה, כולל הון חורש בעל חורשן הארץ, המתחיל לצאת לשוק, סוף לי כתובת שאליה אני יכול לשלוח לך ורעוני חמניות, מהיכול הדרש נמחן הדרש כתוב ואל תחסס".

זה מתחיל להשמע טוב, בציר משוכה, שאני אשיג לי מעט ממנו. באמת אשג לך, וליש, את כתובתי, ואני כבר לא יכול לחכות לרגע בו אשג לך גרעין ראשון בין שיני הקרמיות, וקריקט צגו יישמע.

هَذَا فِي الْفَتْوَى

לא עוצרים כניסה

חאלילים: "כל התנקות חכאב וחקיפוח עברו מתשכונות דרך בית"ר"

לפעמים הולך לסרט, לפעמים ארוחת ערב, או שנשארים בבית. ההצלחה שלנו בלינה לא שינתה כלום. הכל רגיל, רגיל, רגיל.

גם שלמה שירי הפסיק להתבטל עד לאימון, מיום שפתח לפני חודש את חנות הספורט. "טורבו", כפי שמכנים אותו, היה מעורב בעבר בפלילים. עכשיו כבר לא זוכרים לו. השחקנים והנהלה עורו לשקם אותו. גם האוהדים הלכו איתו לאורך כל הדרך. ירון צדקיהו, אוהד שרוף, אמר על פרשת שירי: "בכל קבוצה אחרת הוא היה נגמר, היו מחסלים אותו. בבית"ר עזרו לו. אפילו השחקנים שהוא רצה לשרוד, הלכו איתו לכל פינה, לכל מקום. שלא יהיה לבד". שירי ירד ומכיר תודה. זו עיר מיוחדת לכדורגל. האוהדים כאן זה משהו מטריח. גם הוא לא מרוחק לעסק נורסטום. מדי פעם יורד לקפה "סיני", לשנות משהו עם האוהדים, או עם חבר הנהלה. גם "דימון" או (המשדך בעמוד הבא)

שאל בתל-אביב איפה חנות הספורט של מימי ברקוביץ'. חלק יאמרו לך בדיונגוף, חלק יאמרו שלא יודעים. תשאל בירושל לים איפה החנות של שלמה שירי, ותיקף ידעו שאנה תל-אביבי. "תלך ימינה, תיקח שמאלה במדרחוב. אם זה מסובך, תשאל, כולם יודעים". כמו מקום קרש או אתר עליה לרגל. אפילו לאנשים שכדורגל רחוק מהם. כשמדובר בגיבורי בית"ר ירושלים, כל חוקי המשחק משתנים. בשוק הברמל של תל-אביב אין תפוחים ואגסים עלישם משה סיני או אבי כהן. בשוק מחנה יהודה, ירושלים, כל אפרסק עסיסי היה תשאר מלמליאן.

או קחו למשל את אלי אוחנה. על קירות חדרו הנוער הירושלמי, ממקמים את הפוסטר שלו ליד כוכבי "הוראן דראן", "דיבור תיש". גורל יתר, חשוב יותר מברוס ספרינגסטין. מה גם שהוא לא רק כדורגלן בחסר אלא גם חוקר. מתכנן כסות להערכה. פעם היה נבון ומבולבל משטפון האהבה הפתאומי, והגן על עצמו בניחוק מגע. כשטענו שהוא סגוב, עשה תפנית והתקרב למעריצים. כשפתח לאתרונה סוכנות ביטוח עם שותף, אמילו לא הסמיק כשמשקמונים הירושלמים הוצפו במודעות ברכהפירסומות. רק השם שלו עושה עסקים. מה שביטוח - אוחנה.

במקום לקום בצדדיים כמו יתר חבריו כדי ללכת לאימון, הוא מקיים עכשיו לעלות למשרדו שבקומה 14 של בניין "כלל". דרך קטן, אוחנה, מכנסי ג'ינס, מעיל עור שחור, רגליים על השולחן, קיסם בווית הפה. סיגריה מגעילה אותו. הוא כבר מתורגל לתקשורת. אריש עז משועבם לשאלות שכבר שמע אלף פעם, וגם למעריצים. כשפתח את המקום באו הריבה מעריצים לראות אותו. עובר, היום כבר התרגלו לכך. אני קם בשעה עשר וחצי בבוקר, בא למשרד עז הצדדיים והולך לאימון. לא עושה משהו מיוחד בערב.

בית"ר ירושלים, "סופרבול" ישראלי, לא רק ספורט, גם פוליטיקה. חופעה. אלופת החורף בליגה הלאומית שעשתה לכדורגל מה שמכבי תל-אביב בכדורסל. הסיפוק האמיתי נמצא מחוץ למגרש. אוהדים שומרים על קשר בינעירוני ופראנס-אטלנטי. המנהיגים עדיין צומחים בשוק מחנה יהודה. חשמועו איך שהם מדברים. הם לא אלימים כמו שחושבים אותם ומבחדים מהם.

מאת אבי מורגנשטרן
צילומים: עדי אבישי ויסי זמיר

פלדא סא אלה

השיבה נשים במחלת האידוס מאיר שיטריט

האידוס היא מחלה
הנפוצה ביותר
במדינת ישראל

א

היום:
שיחון לילדים

קו חדש

לא רק ריח

אופנה איטלקית

לא לנשים בלבד

בלי כולסטרול

אהבת נשים

בית
לילדים
ביום
ב' הקרוב
מופיע ביום
ב' הקרוב

היה זה הדרגל. זה היה הצאנע היחיד להבטא. זו גם הסיבה שנוצר דימוי כזה לאוהדים. דימוי שלילי. נכון ששרפו את כלומפילר, השתוללו בפתח תקוה, אבל זה היה רק בגלל הקיפוח. שרופקים אותנו. או פוליטיקה וכו' וכו' וכו'. מרגש יקרא היה סמל. היום, לצערי, בגלל שאנחנו משחקים בכלומפילר, אנחנו עולים להפסיד את הדור החדש של האוהדים שלא יכולים לרדת לתלאיב".

ירון: עובדה שכשהליכוד עלה לשלטון, הקהל הפך לרגוע יותר. פעם כשהקוון היה מרים רגל, לא משנה אם הוא צחק, ישר היו צועקים לו יא כרונתה, שונא ביתר, מערכנים, חבר הסתרדות. זו הסיבה ששרפנו את כלומפילר, כי רפיץ אותנו.

האיבה הוא התנקד נגד "הפועל" ירושלים ואוהדיה, כשהו יריבים בלאומית. לא היה או דבר חשוב יותר ממצחון ביתר. בירכי. היינו יוצאים לרחובות וצועקים, והסתרדות הפסידה, צוחקים ירון ויגאל. אבל גם היום, כשהקבוצה השנואה בארצית, לא מעולם "האדומים" להציג את כל רגלם על סף מסערת "שומרה". ירון לא מוכן לקבל את אוהדי "הפועל". אין על מה לדבר. יגאל אומר שכל המציל נפש אחת מהפועל כדי שתעבור לביתר, כאלו הציל עולם מלא. ירון: אנחנו לא שונאים אותם, רק שילכו לעזאזל. אנחנו רק רואים צבע אדום וגוהים כמו מסיכים. נשרף פיוז. הפלאשים מתחילים לעבוד. כמו שור. רק שאנחנו יותר חכמים מהשור. הכעלים של "שומרה", אוהדי ביתר כמובן, עשה את טעות חייו כשהגן את המסעדה וביסה את השולחנות במפות אדומות. עד היום, גם לאחר שהמפות נגנזו, יש אוהדים של ביתר שלא סתחו לו ומתרימים את המסוק. ירון: כן, לא ווכר שסיפסם משחק או אישון של ביתר מגיל שמונה. לאנשים בירושלים יש לב הם ופתוח. הוא מתגרר להפכיר את התופעה. זה ציבור שמדודה עד המון. הוא מחפש מישור להעריק. משור להאחז בו. כמו רגל. או אם ירושלים זה הרגל של המדינה, ביתר זה הרגל של ירושלים. הנה פעם היה כאן שחקן אלמוני. חיים רוזנבלום קראו לו. היה אליל. כשהיה חולה באו מעריצות לבית שלו לבשל ולטפס את הדפנה למרות שהיה נשוי. הן לא נתנו לאשתו לעשות כלום. המעריצות עשו הכל כשביילה. אחרי שנה עזב את הקבוצה ועבר לתלאיבית. מאז לא שמעו עליו יותר. אחרי כמה שנים מפגשיו אותו והוא אגר לי ששעה את טעות חייו, כי בירושלים כל שחקן מלך. אפילו האפורים.

בשכילנו שחקן ביתר ששוע את האגודה והעיד הוא בוגר. אני שנים לא דיברתי עם דני נוימן. בגלל שהוא בגר בנו, והלך למכבי תל-אביב. בהתחלה היה מלוגד עלינו ושואל אותי ט, מה הולך בעיירה? יעני, עשה מירושלים כפר. אבל גם הוא הורה בסעות של. הוא אומר לי בשתלאיב כדורגל זה כמו עבודה. בירושלים זה טירוף זה גם משפחה. זה כל החיים למעשה. פוית, הילדה הקטנה של ירון, גולדה בליטשט, כמה שעות לפני משחק לא חשוב. הוא לא חשב לרגע שייילך למשחק. מה זה כדורגל בשגולדה בן האשה בבית חולים. אבל מה, שעה לפני המשחק, פתאום אני מרגיש בבטן לחץ כזה. לא ידעתי מה לעשות. היתה בטרוף. נכנסתי לאשתי והיא אמרה לי יאללה לך למשחק, מה אתה צריך להיות כאן. או בטח שהלכתי".

משור אחר. לפני משחק האליפות בחיפה, נפטרה סבתו של ירון. המשפחה ישבה שבעה. ירון לא חשב לרגע שיש לחיפה. הוא אפילו הודיע ליגאל שיש בלעדי. אבל שעות לפני המשחק שוב חזרה הבטן להציק. והואש החל לכאוב רוד שלי בא אלי ואמר לי, למת אתה נותן לעצמך לסכול. מבחינתנו אתה יכול לנסוע. לא נכנס. הרמתי טלפון ליגאל. תוך שעה היינו שם. בדרך שתינו ודקה לחמש את הלב הכואב".

ביתר ירושלים עשתה כדורגל מה שעשתה מכבי תל-אביב כדורגל. האוהדים מפורים בכל הארץ, וגם בעולם. יגאל מספר שכבר שנים מתקבלים בסניף תנועת החרות סמלונים מישראלים יורדים (המשחק בעמוד 42)

להיט ברגל

כדי להשתלב ביציע של שער 8, תחום המושב של אוהדי ביתר ירושלים בכלומפילר, לא מספיק להצטייד בצעיף צהוב. כובע מצחית, ודולגים. חייבים לבוא עם גרון נוח, הרבה אנרגיה, ושליטה בפרטטור של שריריכם וסיממאות. שרהלה שדון היתה מרגישה שם בבית. הפרטטור מנוון. למינים כמה דוגמאות. מומלץ ללמוד בעל-פה ולהאמין בבית למי שרוצה לחדור לשם בשבת הקרובה. "ירושלים, ירושלים, האידו מיר לבן..." "אל תירא ישראל אל תירא. כי גור איהה הלא אתה..." "אוחנה אוחנה אוחנה. אני כבר לא יכול, אוחנה אוחנה אוחנה. תתן לי את הכל..." "אורי מלך ישראל חי וקיים..." "אשש הוא שלנו, אשש לא לבן, ובטח לא המדינה של אף אחד..." "כורו: אורי..."

קהל (בשמונה): מלך.
למחות 10 קריאות קרב בנוסף. אורי-מלך.
לחובבי המזבורות: ש קלעת עם מבחור לחיטי הקהל של ביתר.

המשך מרעמוד הקודם
"ששנה" הם בתיהקה של המעריצים. את הכובכים הכי בטח למצוא בירושלם. אפילו שלבירט אורח את הפועל ירושלים. קשה להם לסיים את הכוס בשקט. כל רגע טפחה על השכם, או עצה. הם רק מתנהגים בראש. אסור ללול באוהדים שרצים אחריהם מירושלים לכל פינה בארץ.

ל א תראו שם את אורי מלמיליאן, קיסר הממלכה הביתרית. סדר יום נפתח ב"11, כבדיקה חשבונו הומוס בסיף הבנק. לפני האישון יקפץ לעורדינו הבנק. לפני עניינים, ואחרי האישון - הביתה. בערב הולך למסר או הצנה. מרוכ הצגות אני לא ווכר שמות". הוא אומר. גם יוסי מוריה השוער והקפטן חנו אזולאי, כבר לא יושבים במעורבות המידרמוב. משאירים אותם לצעירים. עבר את הגיל, וגם לא צריכים אבל מה המידרמוב לעומת החממה הטבעית של מתנה יהודה. המנהיג הכלתי מוכיח של האוהדים צמח, כמובן בסימטאות השוק. ירון צדקיהו, משקפי כוץ לנון, מגולה למשע, עומר מאהיר רוכב הניבנות והחיות. בדרך למסערת "שומרה" הוא מזעיק עוד אוהד שרוף.

ירון צדקיהו: אשכנזים כאלה עם שואה.

יגאל עמיר. ב"שומרה" רוצה ירון לפתוח מעדון אוהדים ממוסר. לארגן שם ערבי ראיונות, כנסים, מסיבות עיתונאים. גם מקום בילוי חברתי. מקום ירון אימפולסיבי. לא מתחשב בעובדה שיגאל עסקן הליכוד, הוא סתם חמוק. יגאל, טיפוס מחושב, לא יגאל. כל אוהדי ביתר באים מתשכונות שאפשר להגיד עליהן עניוה. כל התנקות הבאב והקפוח עברו דרך ביתר. כשהמערך היה כל-כך רחב שנים בשלטון והצטרפה מיריות, הוציאו אותה

מלך ישראל חי וקיים

מגן כחול-לבן

(המשך מעמוד 8)

בזמן לימודיו עבד כבודק ספטים בסמוך. השכר - שלוש לירות לשבע עבודה - לא מצא תרביעית, והוא החליט לארגן שביתה. העביר פקקים בין חמשמאות העובדים, ובהם קרא לכולם לשבות עד שהתגלה תוכנם עינם למשאומן. התגלה פטירה אחת, אבל העובדים, לדבריו, היו מאוחרים. המנהל-שפטל הפך ליושב-ראש ועד-העובדים.

בסוף שנת לימודיו הראשונה התעורר בארץ ויכוח ציבורי אם לאשר למאיר לנסק למצוא מקלט בארץ, כשהיה מבוקש בארצות-הברית. זה התחיל כקריאה מורה שפטל, "הדתי אתי שכל העסק התעורר בגלל הצעים של ארצות-הברית. זה היה עובדי שממן נוסף לבניית של הממשלה שלנו לארצות-הברית בכל עניין. בחקוקה זה היה נוסף אירגון, עשעה נסיונות בחלי פוסקים לחזור אחת לק הדין, אני כישוראי לאומני לא אחת את זה. והוא היה זה לי אשליה לאומני יכול להשפיע על המדיניות, ואיתי זה הודמנות לצאת נגד הצעים ויטסיס אמריקאים. כך החלט להקים ועד ציבורי למען לנסקי."

בזמן לימודיו עבד כבודק ספטים בסמוך. השכר - שלוש לירות לשבע עבודה - לא מצא תרביעית, והוא החליט לארגן שביתה. העביר פקקים בין חמשמאות העובדים, ובהם קרא לכולם לשבות עד שהתגלה תוכנם עינם למשאומן. התגלה פטירה אחת, אבל העובדים, לדבריו, היו מאוחרים. המנהל-שפטל הפך ליושב-ראש ועד-העובדים.

בסוף שנת לימודיו הראשונה התעורר בארץ ויכוח ציבורי אם לאשר למאיר לנסק למצוא מקלט בארץ, כשהיה מבוקש בארצות-הברית. זה התחיל כקריאה מורה שפטל, "הדתי אתי שכל העסק התעורר בגלל הצעים של ארצות-הברית. זה היה עובדי שממן נוסף לבניית של הממשלה שלנו לארצות-הברית בכל עניין. בחקוקה זה היה נוסף אירגון, עשעה נסיונות בחלי פוסקים לחזור אחת לק הדין, אני כישוראי לאומני לא אחת את זה. והוא היה זה לי אשליה לאומני יכול להשפיע על המדיניות, ואיתי זה הודמנות לצאת נגד הצעים ויטסיס אמריקאים. כך החלט להקים ועד ציבורי למען לנסקי."

היה מנוע?

(המשך מעמוד 13)

התאבדותו של יעקב לוינסון דיל, קרא יריעה בעיתון שגורא גזית, דני רוחליו וירחם משל אימו על לוינסון. שפטל, על סמך אותה יריעה בעיתון, החליט להגיש נגדם תלונה פלילית במשטרה. היום הוא לא זוכר את כל הפרטים. "הוא לא נהיה לא בדיק אהב את המפא"ינים", הוא מסביר, "ראיתי בכך תרומות לנגד אותם. למיטב זכרוני עוד באותו יום הגיעה התלונה לשלטון של ניצב תורג'מן, שהיה אז מפקד מחוז תל-אביב, והוא בו במקום החליט לא לחקור, בטענה שאין בזה עניין לצבור. מעניין איה אחר שהגשה נגדו תלונות-איומים היה זוכה לטיפול המסור של תורג'מן. המסקנה שלי: יש שווים ויש שווים יותר."

גם את פרופסור ישעיה לייבוזין העלה שפטל על הבונת שלו וגם נגדו הגיש תלונה לועד המוסמך לממשלה. במהלך מלחמת לבנון פרופסור לייבוזין קרא לנער למרוד ולא למלא את מקורות הצבא. יש בכך משום עבירה בנידוי כפי שהוא מוגדרת בחוק העונשין, והעונש עליה הוא מות. גם תלונה זו נדחתה.

יום המשטרה לעיר שפטל, כך אמרים, אינו אהוד במיוחד. "מה שאני עושה, אני עושה עם כל הלב", הוא טוען. "באופן כללי אתה חושבת שעירך פלילי יכול להתמודד בעיסוקו - כי אין ספק שרוב היקשות הם לא טיפוסים מרגינים במיוחד - נמנה בעבודה, שבמהלך העבודה הוא נתקל בבידוחים של המיטרה, ובמיוחד של המשטרה. לעולם, אנשי משטרה תוך כדי מילוי תפקידם שומרים על החוק עוד פחות מהעבריינים עצמם. בגלל שהתופעות האלה קיימות ואני מגיב עליהן באופן חריף, עליי תלונות ועימותים מילוליים, בגלל שאני עומד על חלונות אהוד. אני מניח שזו סיבה היבוב לכל קריאה עוינתה מסוימת בניי וכן אנשי הפרקליטות והמשטרה. בכך אני רואה עצמי דומה לעד מאיר וזו סוגייתו של גיית יוראלוב, שמיני בצורה דומה ולכן יש מתיחות בינו ובין המשטרה."

מהלך משפט "שור המיליארד" (מבנה המסד לאוניברסיטת בראייל, שבו יצג שפטל את אחד השורדים, עצרה אותו המשטרה בחשד שגנב את מפתחות הדיירה והחשד הפוך.

אבל לא היתה זו הפעם האחרונה. לפני שלוש שנים יצא צוות של אנשי משטרה לעצור אתו בבית-המשפט בהאשמה שביקשתי לדחות מספר משפטים בני שירות מילואים שאין חלק שנקשרים אליהם. אולם כאשר היגשתי את בקשות הדחייה כבר ירעתי שלא אצטרד לשלם במילואים, אם כי עדיין לא קיבלתי הודעה בכח. מאחר שהמילואים בוטלו, החלתי לצאת לחו"ל. תלונה למשטרה שהוגשה עליי הפרקליטות, התבטלה על כוונת טיטה שהועמד עליי שפטל למאריך בו הורע על יציאה לשירות מילואים. שפטל בוע, מבאישום לא נוסף.

הפעמים והמאמץ הרציניים נעשים עליי העימות השלטון, המחוללים בנושא מניית הבנקים, למשל, הביאו את מערכת הבנקאות להפסד של שמונה מיליארד דולר - נוסף לכלכלי עצום שנוסף במדינת ישראל. גם הורג שגורם שנוסף אי-פשוט מכל עבירות הוצאות הלבן שנוסף במדינת ישראל, עקב המודלים הנודאיים של השלטון, ממתכנ במלפנים, עקב ושיטות שנוסף במדינת ישראל, מספר הגדול לאידעוד מכל ברצת רק את השלטון, המא, כמובן, המפא"יני.

ועל השנת הצרפתי הוא אמר: "טיב לא באשטורט הוא גורם חשוב מאוד. אין ספק שהצרפתי הוא מוגזקתה הכסף של האנשים."

בין רמאיון מקוה שערך שפטל בודק מיכל קפרא

חזן מזה הוא חי טוב, אך לא מהתחלה, כל מעיניו בעבודתו. מאחר שלא רציו לחזור על המאורע (מגל חלב הולנדי ומעגל מקומי), ביקשנו שכלל נתום במשרים אלה בגריל המעורב.

לאכול בחוץ

לאכול בשר באל-גאוצ'ו

מן האמת, נכנסנו לאל-גאוצ'ו בחשדנות מסיית וכדעה קדומה. אחר ככלות הכל, לצאת לארוחה ארגנטינאית, שכל כולה נשענה במכירת נריבות ובמחיר מוקל ל על חלה בארץ הבשר היקר ששמה ישראל, זה משעמו לצאת לדג ממולא, המין וקיגל במסערה נפחית מקטמור.

לא תחשבו בארוחה יהודית במורת הרחוק, אבל זהו חשדנות כדומה במארגנטינאית בתל אביב. לא יצנו לילה שלם מכיו האמאדור. לא חיסלנו מידעיהם על בשר בקי. נפשו, אבל זכינו לאכול בשר בשרת טובה, עשיר בחלב, במכות גריבה יחסית לזקל נמסותמיו ובמחיר מתקל על הדעת הולח.

הגריל המעורב הגיע בכלי מיוחד שבוכלר בסיס לחשו גחלים ושימרו את להטו של הבשר לאורך כל הארוחה. במשך הנירוסה שמעל הגחלים מצאנו נתחי בשר שונים ובנייהם חלקי פנים, המנות היו כולן גריבות, איכות הבשר טובה ובדור היה מעל כל ספק שהגבר הארגנטינאי שלי האסכלת יורע את מלאכתו והשכיל להוריד את הבשרים מהאש בדיוק בזמן, לפני שיתחיל תהליך הקישוי שלהם. לזכרנו טעם ביותר סטייק הצ'וריסו ואחריו בא האסאדו מעגל מקומי. ההפתעה היתה העוף הצווי לשניים.

גם אם אמת מתרחק מן העופות הישראליים, כראי לך לטעום את העוף של אל-גאוצ'ו. זוהי אופרה ארוכה לגמרי. אכלנו, שבענו, נהנינו ואפילו חתרנו. בסוגיית התפארים לא נגענו. חבל על המקום. טעמנו רק מסלאת הדיוקת המדי, שהוגש בקערות עץ. קיחנו מפתקיים עם ריבת חלב - תרגימו רדום-אמריקאית, שיותר מפתקיים היא בעצם בליניץ. המנות, כאמור, גדולות. האיכות טובה. המחירים הגנבים 2.20 שקל למנה ראשונה, אסאדו - 13 שקל. חצי עוף - 9.90 שקל. סטייק צ'וריסו - 15.50 שקל. לזה מוסיפים 10 אחוז שרות. מתוך שבעה ימים בשבוע, צוריים וער.

טקסידו - לא יקר ומכובד

חזי לא מסעדת "גורמה", אבל מהדרת מאור. יש לה מלצרים בתלבושת קלאסית-מרוסית ושולחן נות ערובים למי כל כללי הפרוטוקול, אבל היא איננה יקרה. 25 שקל תרש שלם שם בעברה ארוחה שאח מרבית מנותיה אהה נוסל בעצמך, כשאמה הוא הארון למיגיון ולכמיות. "טקסידו" קוראים לה ארוחת צוריים עיסקית במרכז הטקסטיל שבמגשייה, מדרום לרדפורד. נופים מרהיבים של הים וגבעות האכסטיט של יפו.

מעליה רחבת ידיים מניפה אותך חרש לקומה הרביעית של המיבנה הלבן תרביטומי, חדראובל המאור-מתעקל. שטיח מקיר-אליקר. אל השולחנות יושבים אנשים. יפס, נראים כאנשי עסקים, מקדים

מאור-מתעקל
סולמכסו 39

מאור-מתעקל

מועדון מטיולי מעריב

מועדון מטיולי מעריב
מנחה: מרתה מרדכי, רח' קרליבך 3, תל אביב, טל. 492207
מועדון מטיולי מעריב
מועדון מטיולי מעריב

4 ימים ב' 180-165 ש"ח

מצרים

מועדון מטיולי מעריב שיתוף עם נאות הכשר מכריו על פתיחת קו טיורינג שבועי קבוע באוטובוסים למצרים * טיולים לארבעה ולחמישה ימים.
* סיור בימי חול, 5 ימים (ארבעה לילות)
* בכל יום ראשון בשבוע, חזרה ביום ה' בערב. יציאה מתל אביב באוטובוס תיירים.
* שהייה בבית מלון מדרגת תיירות גבוהה (מארוזה) כולל ארוחת בוקר.
* שני ימי סיור בקהיר, יום חופשי.
* מלון ישראלי צמוד לקבוצה בקהיר.
* המחיר: 180 ש"ח בשלושה תשלומים (60X3 ש"ח).
* לא כולל: אשורה, מסי מעבר גבול והיטל על שירותים בחו"ל.
* ארבעה ימים (שלושה לילות) סופשבוע ארוך
* בכל יום חמישי בשבוע, חזרה ביום א' בערב. יציאה מתל אביב באוטובוס תיירים.
* שהייה בבית מלון מדרגת תיירות גבוהה (מארוזה) כולל ארוחת בוקר.
* שני ימי סיור בקהיר.
* מלון ישראלי צמוד לקבוצה בקהיר.
* המחיר: 165 ש"ח בשלושה תשלומים (55X3 ש"ח).
* לא כולל: אשורה, מסי מעבר גבול והיטל על שירותים בחו"ל.
* 8 ימים במצרים
* מודרן מקומות לטיול בקהיר ואסואן.
* מלונות דה לוקס ודרגה ראשונה.
* תאריכי יציאה: 8.2, 15.2, 22.2, 8.3.

סופשבוע בחרמון ובצפת

בארץ

ימיים בגליל, כולל ביקור באתר החרמון, לילה במלון "גוף הגליל" בצפת, 4 ארוחות, קפה ועוגה.
יציאה מבית "מעריב" ביום ששי ב-7.30 בבוקר, נסיעה דרך ואדי מילק, עמק בית נטופה, כביש חוצה קרית שמונה, אתר החרמון, ביקור בגליל במקום, מרכז רם.
חזרה עם צאת השבת. * תאריכי יציאה: 6.2, 13.2, 20.2.
* טיול יום לחרמון: המחיר 32 ש"ח; לילדים עד 12 - 30 ש"ח. יציאה 14.2.87, 28.2.87.
* כפוף לתנאי מזג האוויר. במידה והאחר סעור למבקרים ביקור בחוות חתנים בנסת גדר.

מועדון הבריאות ע"ד דליה ניר

מחזוריים בני שבוע לגופם ולהרזיה • פרטים בקרוב

* אילת. שלושה ימי טיול וגופש ב"אביה סונסטרה".
תאריכי יציאה: 10.2, 8-10.2, 17-19.2, 22-24.2.
* חבילת גופש בכפר חייטים:
כל המומין לילה וארוחת בוקר בבית הגופש בחינות הצופה על הכנרת וקבל כרטיס כניסה חינם ל"חמי טבריה הצעירה" או לחרמון או לחמת גדר. השובר הינו יומי עבור כל לילה.
המחיר למבוגר כבית זוגי החל מ-30 ש"ח.
החציה בחיפוי 15 במבוגר - 28 במבוגר.
* מצוקי דרגות: המרכז לטיולי מדבר מודיע על קורס גלישת צוקים (שלב א') בתאריך 5-7.3.87.
* טיול יום ברכב מדברי כולל ארוחת צהרים: תאריך היציאה: 7.2.

מועדון מטיולי מעריב

מועדון מטיולי מעריב
מועדון מטיולי מעריב
מועדון מטיולי מעריב
מועדון מטיולי מעריב

בספר ההנחות אוטוריטט ישראל נ"ר. תמצא נא שובר הנחה של 50% או שניים בחומר אחד. להסעות, ארוני חרכות, ספורט, תיירות וגופש נן הנחות ייחודיות בתחום הצרכנות.
ערכו הסולל של ההנחות בספר עולה על 55,000 ש"ח. ניתן לעזר אותו במסך כל השנה על-ידי כל בני המשפחה הרשעות. מכמות את כל חלקי הארץ ותוכלו להיות מן ים בסטילר בארבעה ביארה. די להשתמש בספר 6 עד 8 פעמים כדי לבסות את הוצאת רכישתו ועדן נהנות בין אפשרויות רבות ומסונות להמשיך להיות נחשטן לאורך כל השנה במשך שנה. אספי הצטרפו למועדון אוטוריטט. המונה 3-3 מיליון חברים בארץ. עתה יאייפה. למעלה מ-50,000 חברים חתומים בארץ.
הצטרף אל מיליוני האנשים הנכונים הנאנים לנלות בזימרת גבוהה יותר, מוסים דברים חשים, והיום וחוסכים מחיר לחברי המועדון. 78 ש"ח בלבד. נגיל תשלומים

סוף העונה

במשכור לצרכן

1.2.42.87

על הלבשת והפעלת חורף 20% הנחה

יום המוצד
יום הכיני 4.2.87
חלוקים לנשים גברים וילדים
20% + 10% הנחה

יום המוצד
יום שני 2.2.87
ז'קטים לנשים ובליוזרים ולגברים
20% + 10% הנחה

חייית השכס
סוויטשרים מנולאים
מספרים 4-14
סוויטסקס
9.99 ש"ח
עד אילת המלכה

הצעה מיוחדת
סריגים איטלקיים לנשים טריגת יד
FRANCHINO
39.90 ש"ח רק

הצעה מיוחדת
מגפיים לנשים וילדים
30% הנחה

הצעה מיוחדת
שמלות לנשים וילדות
30% הנחה
Marka & Spender

במשביר לצרכן ההנחה היא אמיתית

פרטים רחוקים

1521 ס' אל סל